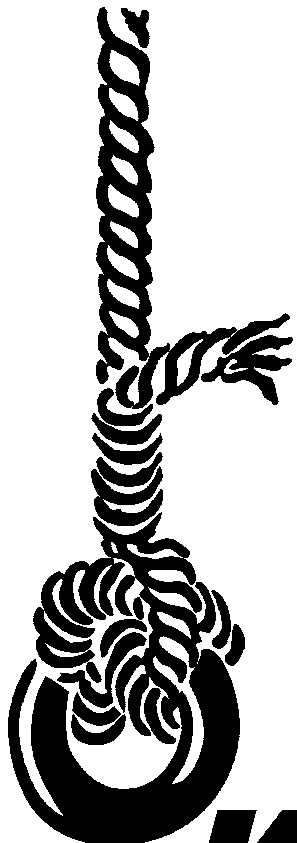
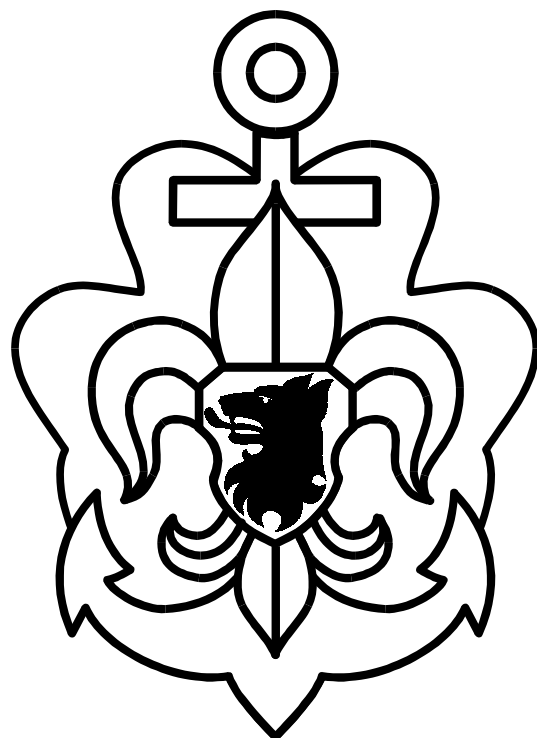
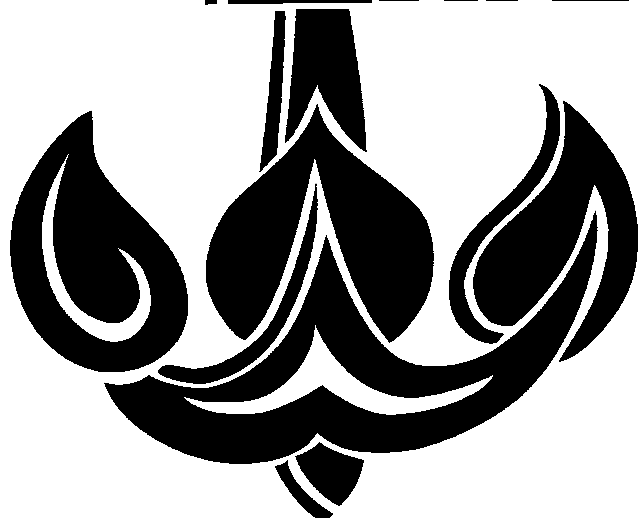

**zpravodaj
vodních
skautů
a skautek**

KAPITÁNSKÁ POŠTA

HKVS

2001/2002

r o ě n í k

3

Kapitánská pošta

Obsah	strana
Devadesátiny Mirko Vosátky	1
Kapitáni a kapitánky	2
17. listopad – státní svátek ČR	3
Sklonění k vodě – 3. část	4
Vzpomínka na lesní školu – aneb zkoušíme Plavčíka	5
Parte – Alois Pajkert	5
Skautský a sportovní jachting (absolventská práce)	6–9
Námět od Čajíčka	9
Experimentální archeologie	10
Svatojánské proudy – pokračování	11–14
1. přístav vodních skautů Třebíč	15
Co vysílalo rádio Stvořidla na frekvenci 2001 – 2. část	16–18
Vtipy od vody	18
Podzimní Lorenzova stuha 2001	19
Začalo to na Moravském poli	20
Podzimní snění na řece Mži	20
Všem členům HKVS a všem vodním skautům a skautkám	21
Rokytka podeváté	22
Příhláška na vzdělávací akce VS v roce 2002	23
HKVS hlásí	24
Vexico City Tribune	25
Betlémské světlo	25

Demokratismus není jen soustava politická,

ale také mravní a především mravní.

T.G.Masaryk

HLAVNÍ KAPITANÁT VODNÍCH SKAUTŮ
OZNAMUJE,

ŽE 27. LISTOPADU SE DOŽIVÁ

90 LET

ČESTNÝ HLAVNÍ KAPITÁN VODNÍCH SKAUTŮ
MIRKO GRIZZLY VOSÁTKA

JMÉNEM VŠECH VODNÍCH SKAUTŮ
MU BLAHOPŘEJEME.

Náš milý Mirko!

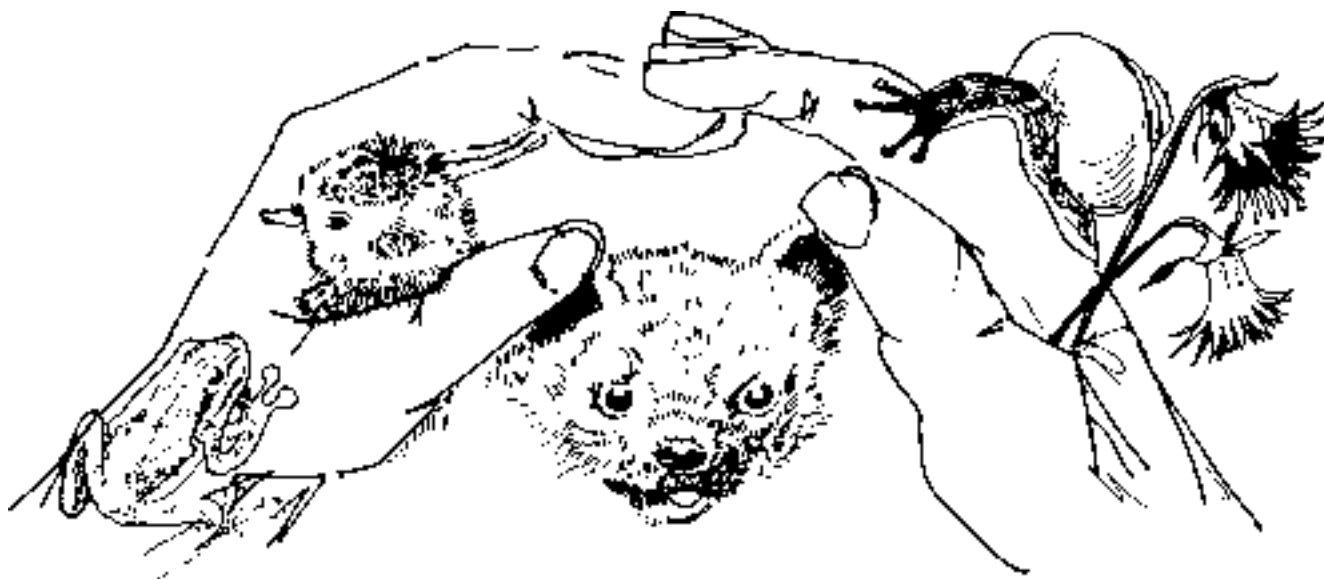
Není snad v naší republice vodáka, který by neznal Tvou rozměry malou, ale obsahem ohromnou knihu Vodáci, ahoj! Není snad v naší republice skauta, turisty, tuláka, který by neznal Tvou Encyklopedii táborníka. Není snad v naší republice vodního skauta, který by si nečetl a neopisoval Tvou knihu Z deníku kapitána. Vedle těchto jmenovaných Jsi napsal další a další, navíc i návody pro rovery a rangers, ochránce nebo jen tak přátele přírody.

Všichni víme, že Jsi už před válkou dovedl český vodní skauting do světa, všichni víme, že jsi vždy přiváděl svět k českým vodním skautům a přitom jsi je učil nezapomínat na české kytičky.

Málokdo si však uvědomujeme, že tak děláš stále i dnes, ve věku neuvěřitelných devadesáti let. Děláš to stále, s plným nasazením a se skautskou čestností. I proto jsi náš čestný hlavní kapitán, kapitán čestný a vážený.

Kapitáne, přejeme Ti ještě další nepočítané plodné roky prožité ve zdraví.

*Kapitáne, ahoj!
Za všechny – Vezír*

Kapitáni a kapitánky!

Skončil X. valný sněm Junáka a všichni jsme vykročili podle nových not. Sněm byl pro někoho příliš bouřlivý, pro někoho málo, někoho uspokojil, někoho méně.

Sněm však především přijal nové Stanovy Junáka, zvolil a omladil nové ústředí a nám vodákům dal velkou důvěru. Ve všech variantách návrhu stanov bylo přiznáno vodním skautům zastoupení ve vrcholném orgánu svým hlavním kapitánem nebo kapitánkou. Končí tak dlouhé období, ve kterém jsme se vlastně již od války snažili oficiálně zakotvit své zastoupení v Ústřední radě a náčelnictvech všech tří kmenů.

Ne, nejsme čtvrtým kmenem, jsme pouze viditelnou a poměrně kompaktní složkou skautského hnutí. Získali jsme, co jsme chtěli, nyní musíme odvést svou službu. V historii byli vodní skauti vždy nejlepšími, dokonce platilo, že každému skautu, který odjinud přešel do vodáckého oddílu, byl přiznán nižší stupeň skautské zdatnosti, než který si přinesl,

a před bedlivými zraky ostatních jej musel skládat znovu. Byly časy, kdy vodní skauti hravě vyhrávali jednotlivá kola Svojsíkova závodu, protože své vodácké doplňky opravdu přidávali k jednotlivým stupňům skautské stezky jako nadstandard. Neptunžel, v letošním ústředním kole nebyl zastoupen jediný vodácký oddíl.

Je to jistě dáno tím, že svých vodáckých závodů a soutěží máme dva až tři habaděje, ale na to základní bychom však opravdu neměli zapomínat. A proto je na nás, abychom se ukazovali nejen sami mezi sebou, ale své schopnosti a zdatnost nabízeli všem.

Proto máme před sebou několik zcela jasných úkolů:

- kurzy vodáckého minima Kapka nabídnout v každém kraji
- dokončit text Kapitánské zkoušky jako další díl ediční řady Vůdcovská zkouška
- urychlit vydání vodáckých aplikací stezky vlčat a světlušek Lodní knížku a Bílého lachtana
- daleko častěji publikovat ve skautském tisku, především ve Skautingu
- prací krajských kapitánů ukázat funkčnost krajského uspořádání Junáka
- svým výcvikem být připraveni pomáhat vlastní a bližním při možném ohrožení terorismem a fundamentalismem
- vykročit vstříc Evropě svým projektem Vodní skauti ve třetím tisíciletí
- nezapomínat na pojetí skautské výchovy jako velkou hru a proto
- připravovat se již teď na dobytí Šalamounových ostrovů, chci říci na setkání Navigamis 2003.

Tora, tora, tora!
Váš Vezír

17. listopad — státní svátek

Den odporu studentů proti diktatuře a totalitě.

1939 — proti fašizmu

1989 — proti komunizmu

Sklonění k vodě

3. Voda v kaluži

Vzpomenete si ještě na poslední větu minulého „Sklonění k vodě“? Mluvílo se v něm o rozlišení, když jsme poděkovali studánce živé vody a připojili starou moudrost, že kdo se napil z pramene, louží mine.

Ale ony i ty kaluže mají své kouzlo a mají také svou skrytou moudrost. Stále se mezi námi lidmi vyskytují podivní příbuzní vodníků, kteří milují brouzdat se mokrou trávou, střísat na sebe zachycené kapky deště se stromů a keřů a dokonce se brodit kalužemi.

Vyvolává to dávnou vzpomínku, jak kouzelné bylo bosky se brouzdat po letní bouři potůčky stékající vody, budovat na nich rybníčky a pouštět vodu z louže do louže, dokud se nad námi nezvedl dospělácky výhružný prst i hlas, volající do su-

Dodnes ve mně kaluž zává vzpomínku na hry, na to jako bychom s ní chtěli zamžiky odezdnělé bouře, jako přihrádek paměti urovnat a nic nám nevadilo bláto, kožky rukou i nohou a lec-

cha pod střechem.

letních teplých dnů vyvolá nádherné dotýkání vody. držet neopakovatelné okabychom chtěli někde do vysychající perly krůpěj jehož šed se chytala pokdy i mnohem níž a výš.

To podzimní a zimní kaluže jsou jiné. Zebou. Jsou nalíčenou pastí. Pod zrcadlem hladiny či škrálopem ledu se ukrývá proradná bahnitá a ledová hloubka, tak těžko odhadnutelná při vstupu do hájemství vod. Jejich špína zebe, ba mrazí. Tak jako tak budou ale dál lákat nohy dětí s jedinou hastrmanskou touhou: co jen to půjde rychle stáhnout ty nohy aspoň tak hluboko, aby vodička zalila botu a vytěsnila odtud každíčkou škvírečku tepla.

Vida, dost možná, že jsme na stopě pokušení. Nástraha, jedna jako druhá, lákají k dobrodružství. Ještě tak odhadnout následek! Já vím, my už jsme se dávno naučili jej alespoň tušit, ale - ruku na srdce: Nezkoušíme znovu a znovu stejně jako malí kluci životní situace, o kterých dobře víme, že neskončily dobře? Nenamlouváme si znovu a znovu, že tentokrát se přece nemůže nic stát? Nepřipravujeme se tak o vzácný dar, který nabízí skautská výchova, totiž odpovědnost?

Ne, teď už nejde o kalužiny s více či méně špinavou vodou. Teď už jde o louže rozlitého mléka, nad kterým jsme pozdě plakali a přece je znovu rozlíváme. Patří sem i loužičky a kalužinky, snad i celé louže octa, který jsme rozlili ve zbytečné podezíravosti a následných neusmířených sporech na své cestě životem.

Jak že končily dětské hry? Všechny ty pospojované louže a poslepované rybníčky nakonec zmilely. Někdy jsme je sami museli propustit, jindy to udělaly lidské či zvířecí stopy, ba i kola projíždějících vozidel, to jako by se sešly symboly času, hojícího rány duše, tu rychle a zdárně, tu pomalu a s četnými jizvami. Není dobré na to spoléhat. Lepší je jít a udělat pořádek hned, jak se přehnala bouřka. Lepší je jít a přiznat vodu v botech, než podlehnout vleklému nastuzení z chůze v mokrotě. Ona ta pravda stejně nakonec vyjde najevo. Jsme tu, abychom jí pomáhali.

Váš Petr Hájek - Balú

Vzpomínka na Lesní školu aneb zkoušíme Pavlíčka

Cedník 4. přístav VS Praha (cednik@email.cz)

Frekventanti letošní LŠ VS a jistě i mnozí jiní znají základní dílo polárníka Jaroslava Pavlíčka „Trošečnickem v drsné přírodě“. A určitě si alespoň někdo vzpomene na pasáž o přenocování. Jelikož jsem tady v Grenoblu, kde dočasně studuji, vlastníkem jen „průhledného“ spacího pytle, přes jehož některé části lze s úspěchem sledovat i televizi, rozhodl jsem se vyzkoušet podle Pavlíčkova návodu spaní v batohu. Nezbytnou pomůckou pro tento druh sportu je kromě batohu teplá (pěřová) bunda. Pěřovku mám ve velikosti XL, a tak mé střední postavě sahá až pod zadek a mohu si do rukávů schovat ruce (důležité).

O víkendu 13. - 14. října mělo být konečně hezky a já si sbalil, že vyrazím na kopec Dent de Crolles. Pěkně jsem si to z univerzitního kampusu rozplánoval na dva dny a vyrazil. V sobotu k večeru bylo na vyhládnutém spacím místě pod horou poněkud rušno, neboť myslivci a divoká prasata nejsou zdaleka jen u nás v Čechách. Chtěl jsem teda povylézt ještě o kousek výš a nakonec jsem se těsně před setměním dodrál až na vrchol.

Celá oblast je vápencová s četnými krasovými jevy a nebyl problém si na vrcholové planině vlézt do počínajícího závrtu a utábořit se. V nastalé tmě jsem začal připravovat spaní, vyndal jsem všechny věci z batohu, abych si mohl vzít teplé prádlo. Vidina poklidné noci byla ale ohrožena, zapomněl jsem si vzít druhé ponožky. Situaci vyřešil futrál od pěřovky, obal na karimatku a rezervní tričko (věci mají teď

specifický odeur). A pak, šups do batohu, na sebe pěřovku, čepici, rukavice a celou soupravu ještě do tenkého bivaku.

Bylo mi až nečekaně teplo, a to i na nohy v batohu. Potvrdil jsem tak nepsaný skautský zákon, že skaut je skladný a skautovi není nikdy zima. V noci jsem se občas budil, ale jen když svišti dupali a hvízdali příliš hlasitě.

Teď je ráno, trochu ztuhle se kochám u vrcholového kříže východem slunce a napadlo mě, že vám o bivakování v batohu napíšu. Třeba se tak dá v zpestřit roverský podnik či výprava starších skautů.

PS: Příště nebudu líný a vyndám z batohu konstrukci...

20. 10. 2001 nás opustil bratr **Splávek – Alois Pajkrt** (narozen 29. 6. 1929)

Dlouho bojoval s nemocí, které podlehl ve věku 72 let. Raději podstoupil operaci, i když věděl, že její výsledek může být nejistý. Přes nepřítelň osadu jej neupouštěla veselá mysl a zájem o skautské dění.

Bratr Splávek skautoval od roku 1945. V letech 1968 až 1970 vedl oddíl vlčat ve středisku Stielka. Po roce 1970 působil jako dlouholetý zpravodaj OS při ORJ Praha 7, kde byl i registrovan ve 33. přístavu VS Zlatá kotva.

V laňském ročníku Skauta-Junáka jste si mohli přečíst Splávkův taberový příběh z roku 1968. Usměvnou povídku o plněných kolínkách aneb co vše nenapadne kuchaři vlčata Škoda, že jsme nestačili z jeho vzpomínek zachytit více.

Zastupel ORJ Prahy 7, domovského přístavu a Pražské rady Junáka se s bratrem Splávkem rozloučil 25. října, plnicí jeho přání, aby poslední, kdo mu budou nablízku – byli skauti.

Bratře Splávku, klidnou plavbu!

Za všechny, kdo tě ztali a měli rádi Tom-Set

Jirka Hold-Amateur

Když jsem dostal přihlášku Bídy na „Admiraltní plavbu“, tak jsem si říkal: „Fajn, děvěnka suchozemská netuší do čeho to leze. Ale alespoň se něco u vodáků přiučí a bude pak držet zobáček!“ Ó, jak já jsem se mýlil a poctivě to přiznávám ! Ta „suchozemská děvěnka“ se (podle Vezíra) stala právoplatným vodáckým chlapem, složila levou rukou „Kapitánskou zkoušku“, „Vůdce malého plavidla“, zúčastnila se se svým oddílem na raftu „Tři jezů“ a napsala absolventskou práci na dané téma . Tu práci (podle mne a lektorského posudku Oskara) napsala přímo na „výborně“, pokud bychom ji chtěli hodnotit středoškolsky. A tak ji (tedy tu práci, ne Bídu !) tiskneme v „Kapitánské poště“. Ostatně i ty absolventské práce všech účastníků „Admiraltní plavby“ stojí za to a bude-li možnost, otiskneme je také.

Terezie Františka Mathé - Bída
112.99.170. ZHSK Praha

SKAUTSKÝ A SPORTOVNÍ JACHTING

aneb Praktické využití sportovního jachtingu ve skautské výchově

Absolventská práce účastnice „Admiraltní plavby 2001“ Hlavního kapitanátu vodních skautů a skautek.

SSS Oliver H. Perry – cvičný škuner amerických skautů, Velká jezera, kol. r. 1914

U VŠECH RÁHEN A KOSATEK! TAK TOHLE BUDE OŘÍŠEK.

Musím začít přiznáním, že až do absolvování Admiralitní plavby jsem neměla ani tušení o tom, že skauti plachtí. Moje představa vodního skautingu se pohupovala na vlnách poháněna pouze pádly. Mělo mě ale napadnout, že takové lákadlo, jako je jachting si skauti nemohou nechat ujít, konečkonců první oddíl vodních skautů v Čechách ustavil Český Yachtclub. Skauti ovšem kromě standardních lodních tříd, které také užívají, obohatili naše vodní plochy o oplachtěnou pramici. Jen je škoda, že P 550 nezní tak hezky, jako třeba nizozemská „lilievlet“.

Četla jsem Svojšeho „Jezero Sedmi světél“ a nezapomenutelný Zapletalův „Ostrov Přátelství“ obě knížky řadím ke svým nejoblíbenějším a v obou se oplachtěná pramice vyskytuje. Ale upravená pramice, která stále pojme celou družinu a zároveň má ploutvovou skříň, je jednoduše geniální. Nemám slov. Co ale mám, je zřejmě oprávněný dojem, že mně jako „sušákoví“ něco uniklo. Kroutím nad tím hlavou už měsíc a pořád si opakují, jak je to možné.

Vždycky jsme měli ve „stosedmdesátce“ blízko k vodě, původem, i když hodně dávným, jsme dokonce z vodáckého střediska. Tři roky po sobě jsme tábořili u rybníka dost velkého i jménem na to, aby si přímo říkal o průzkumné cesty pod plachtami. Uvažovala jsem dokonce o zapůjčení alespoň optimistu, ale ten je přece jenom malý i pro náš nevelký kmen rangers. Zkrátka, vědět o oplachtěné pramici...

ZADOBOČNÍ VÍTR, CELKEM SE TO ROZJÍŽDÍ...

Tak jako když vytáhnou transoceánský plnoplachetník z doku a přístavu na volné moře, které se před ním rozprostírá s tolika možnostmi a jejich kombinacemi, tak se mi jeví oplachtění vodních skautů. Nezaobírám se myšlenkou, jestli je jachting pro skauting přínosem, protože se domnívám, že to netřeba, přemýšlím o všech rovinách, ve kterých tomu tak může být.

Nejsem velkým přítelem číslování, protože podle mě může být zavádějící, takže jsem okruhy svých úvah rozdělila pouze odstavci a prázdnými řádkami.

Jachting, jako sportovní disciplína, neklade, tak jako většina sportů, důraz čistě jen na tělesnou zdatnost. Ta je tu jen součástí ostatních potřebných dovedností a znalostí. Pro oddíl složený z dětí s různými schopnostmi je týmová práce na plachetnici nedocenitelným výchovným prostředkem. Tohle já považuji za strašně důležité, aby v každé dětské skupině bylo místo pro seberealizaci jednoho každého jejího člena a zároveň, aby tam byl prostor pro zdravou dravost a touhu podílet se na úspěchu a vítězství skupiny. Z mého pohledu je posádka oplachtěné pramice, samozřejmě v ideálním případě, takovou skupinou.

V malé posádce, kde jsou děti závislé na sobě navzájem, se učí odpovědnosti, jejich vztahy jsou provázanější. Prohlubují se jejich sociální zkušenosti a dovednosti, v dnešní době tolik potřebné a v našem školství tak zanedbávané. Samozřejmě, že tohle všechno by měla poskytovat kterákoli skautská družina, ale u posádky plachetnice, někde uprostřed

přehradní nádrže, mi to jen připadá intenzivnější.

Plachetnice je jedním ze základních romantických atributů dětských snů, vedle pejška a kočky, koně a coltu, rytíře a hradu. Objevitelské plavby, historické i vymyšlené cestopisy, hrdinní kapitáni, to všechno je přeplněná studnice pro čerpání nápadů, příběhů, legend a vzorů. Další věc, kterou totiž považují za důležitou je umění hrát si a snít. Čím déle, tím lépe, dospělost není nic, o co by měly děti stát.

Jachting je sám o sobě atraktivní sport s příděchem romantiky zaoceánských plaveb, plných odvahy a dobrodružství. Jako součást vodního skautingu však nabízí mnohem víc. Ve spojení ideálu silných námořníků a odvážných objevitelů se skautskými principy je velký potenciál pro výchovu mládeže. Využití tohoto potenciálu jako metodických pomůcek je nevyčerpatelné. Příklady hrdosti, souzáležitosti a nutné kázně námořníků válečných lodí jsou dobrým vzorem pro krojovou disciplínu; různé situace vznikající na lodích plujících osamoceně poukazují na nutnost poslušnosti a důvěry ve vůdce a rádce výměnou za jejich zodpovědnost; odvaha a rozvážnost se ukazují jako nerozlučná dvojice... nakonec už Ovidius napsal, že děti potřebují vzory.

Takovýchto možností, jak nenásilnou a poutavou formou sdělovat dětem základní nejenom skautské principy a pravidla, dává jachting a jeho historie skautské výchově nepřehledné množství. A jestliže hledáme způsob, jak učinit skauting lákavějším pro více dětí, tohle by mohl být jeden z nich. Zvláště v dnešní době, kdy je u dětských organizací kladen stále větší důraz na kvalitu při využívání volného času. Pro rodiče by měl být Junák zárukou takové kvality. Nabízí-li při tom ještě jachting, pak zvláště v době, kdy je mládež stále náročnější ve svých požadavcích na způsob trávení volného času, jsem přesvědčena o zajímavosti a poutavosti takové nabídky pro děti i jejich rodiče, kteří mají často v rozhodování hlavní a poslední slovo.

Předpokládám, že v přímořských zemích, jako je v první řadě Británie nebo USA, je plachetní skauting víceméně samozřejmostí. Musím říct, že mi to nedalo a že jsem se trošku poohlédla, abych zjistila, že už v roce 1909 založili v Anglii odbor námořních skautů, Sea Scouts. Ti mají dokonce svojí vlastní příručku od sira Roberta Baden-Powella, Sea Scouting for Boys, vydanou v roce 1911. Další verze rozšířená o teorii námořnických dovedností, kterou sepsal B-P-ho starší bratr Warrington, Sea Scouting and Seamanship for Boys, byla nadšeně přijata a dočkala se reedice v roce 1939. Úvod této rukověti, který jsem si přečetla na internetových stránkách amerických námořních skautů, předčil, vzhledem ke svému stáří, mé očekávání. Je jasné, že už v době, kdy byla příručka psána, byl námořní skauting velmi populární.

Pro mě jsou však skauti pod plachtami záležitostí neobvyklou a v podstatě elitní. Elitářství je také asi to jediné, co by mohlo být vadou skautského jachtingu. Takové riziko s sebou, i když v tomto případě oprávněné, vědomí vlastní výjimečnosti vždycky nese. Považuji ale za přirozené, že každé tak velké hnutí, jako je Junák, bude mít, tak jako třeba armáda, jakousi elitní jednotku. Při zachování zdravé hrdosti,

pokračování na následující straně

může taková skupina dokonce pozvednout seburčení ostatních členů hnutí. Pokud to skautští jachtaři vezmou za správný konec, mohou být skutečnou vlajkovou lodí Junáka.

Slyšela jsem někoho říkat, že vodní skauti jsou buď vodní, nebo skauti. Já absolutně nemám ambice tohle posuzovat, chci jenom říct, že kladení přílišného důrazu pouze na jachting by mohlo být v konečném důsledku kontraproduktivní.

Tuhle poznámku jsem musela uvést, protože nemám ráda extrémny na kterékoli straně.

Skauting dnes není záležitostí, kterou by se děti mezi svými vrstevníky zrovna chlubily. Nesouhlasím s tím, ale je třeba brát to jako fakt. Z vlastní zkušenosti vím, že ani dospělí a často vzdělaní lidé nereagují zvláště obdivně. Třeba na tom něco změnit probíhající kampaň Junáka v tisku.

Na druhou stranu jachting - to je něco! Jachtařům se nikdo nevysmívá. Je pravděpodobné, že oplachtění skauti by mohli při vnější prezentaci spojit klady skautingu a jachtingu a tak docílit lepších ohlasů. Tady se vlastně z jiné strany dostávám znovu k již zmiňované „vlajkové lodi“.

Zatraktivnění skautingu specializací některých vodáckých oddílů na jachting by mohlo přinést nový model zpřístupňování hnutí i pro „suchozemské“ oddíly.

V tom spatřuji jednu z cest, jak učinit skauting zajímavějším i pro další děti s méně „skautskými“ zájmy. Tak jako je radio-skauting, nebo díky blízcímu se JOTI známý internetový skauting, mohly by se některé oddíly specializovat úzce na jeden směr. Alespoň ve větších městech, nebo v místech se specifickou tradicí, by mohl být například oddíl skautských modelářů, skautský pěvecký sbor, oddíl skautů - hrolezců a podobně. A to nejenom v roverských kmenech, které se většinou specializují samovolně, protože to věk členů s sebou nese, aby kmen zůstal pro dospívající skauty zajímavým, ale i pro mladší věkové skupiny.

Uznávám, že jakékoli užší zaměření s sebou přináší zvýšené finanční náklady. S těmi ale musíme počítat v každém případě, chceme-li skauting zatraktivnit pro co největší množství dětí. Je zcela zjevné, že klasický model skautského oddílu, u nás dlouhými a opakovanými základy jaksi „zakonzervovaný“, nemá dnes širokým masám dětí co nabídnout (zdůrazňuji to „širokým“, protože pro část dětí je našťastí stále lákavý). Na druhou stranu věřím zákonitosti, že s masovostí, tedy kvantitou ubývá kvality, tedy výběrovosti. Specializované oddíly by právě toto nebezpečí eliminovaly tak, aby Junák zůstal výběrovou organizací, která má zároveň co nabídnout každému.

Zároveň by specializace mohla být motivační i pro činovníky a vedoucí, kteří by se mohli při práci s dětmi věnovat svým koníčkům. Tenhle aspekt mě napadl úplně náhodou a když o něm tak přemýšlím, zdá se mi stále zajímavější. Doufám totiž, že by určitá míra specializace přivedla ke skautským oddílům lidí, kteří by jinak nenašli pro sebe v klasickém junácké náplni dostatečný prostor pro realizaci.

Do specializovaných oddílů by bylo zároveň v některých případech jednodušší integrovat handicapované děti. V klasickém oddíle s sebou začlenění kupříkladu slabozrakého

nebo nechodícího člena nese poměrně velké nároky na vedení i děti, a zejména na přizpůsobení programu. V oddíle skautských modelářů by se mohl nechodící bratříček zapojit stejně lehce jako do pěveckého sboru nevidomá sestřička.

Věc integrace je samozřejmě mnohem rozsáhlejší a komplikovanější, než jak se mi nechtěně podařilo napsat, ale přišlo mi vhodné ji zde alespoň zmínit. Kdybych se o tomto měla rozepsat, nebralo by to konce a také to příliš nesouvisí s jachtingem a potažmo zadaným tématem.

Nabídnout každému něco, by mohl být v dnešní době ten správný směr. Užší specializací a tedy, jak doufám, s tím souvisejícím zvýšením kvality a atraktivity, by se skauting mohl otevřít skupinám dětí, kterým dosud neměl co nabídnout. Samozřejmě, že součástí co největšího spektra nabízených možností by zůstaly klasické oddíly, tak aby nabídka využití volného času v Junáku byla co nejkomplexnější.

Úplný odklon od klasického skautingu by neměl nastat ani ve specializovaných oddílech, aby byla zachována celistvost a kontinuita hnutí, jeho myšlenek a cílů. Oddíly by se měly specializovat pouze formou a ne obsahem, který by měl zůstat jako základ a pojítka. A to v případě, že za obsah budeme považovat tradice, myšlenky, ideály a za formu způsob jejich udržování, šíření a předávání. Zachování tradic a ideálů musí být základní podmínkou při specializaci, protože jenom tak bude tato pro skauting přínosem a nikoliv jeho koncem.

OSTŘÍM, TO TO FRČÍ!

Tedy bych se ještě měla dostat k tomu „praktický“ v zadání tématu této práce. Moje úvahy se zatím jenom hemží samými kdyby a by a tak podobně. Jsou to totiž jenom úvahy, úvahy o různých směrech, dopadech (to vypadá jako bych psala o meteoritických rojích) a kombinacích. Snažila jsem se tady o výčet všeho, co se mi zdálo, že může jachting skautingu přinést, jak ho může obohatit, inspirovat. Samozřejmě, že všechno, co jsem zde zmínila se různě překrývá a prolíná a někde je mnou zmiňovaný význam poněkud přenesený. Někdy jsem, pravda, trochu naivní a idealistická. Kromě toho nejsem vodák a tak mohou některé mé soudy působit „suše“. Nemám tolik zkušeností se skautským jachtingem (spíš nemám vůbec žádné, kromě týdne, který jsem strávila umýváním paluby a rozčilováním se nad vystydlým jídlem), abych mohla hovořit dostatečně zasvěceně. Můj pohled je tedy v podstatě velmi laický. Na druhou stranu takový pohled zvenku může být někdy přínosný, právě tím, že není zatížen dlouhodobou a někdy stereotypem únavnou zkušeností.

Ve svém dodatku k Vůdcovské práci jsem se, jak bylo zadáno, pokoušela definovat skauting vlastními slovy, a vznikly z toho tyhle „velevěty“, takže já si teď dovoluji ocitovat sama sebe:

„Skauting je hnutí mladých lidí, kterým dává možnosti, jak účelně trávit čas, něco se naučit, poznat a zocelit sebe sama, které připravuje na role otců, matek, občanů. Skauting spojuje mladé lidi, kteří mají různé názory, jsou různého vyznání, různého původu a národnosti, kteří však mají stejný cíl. Skauting dává možnosti, spojuje, ukazuje směr, cestu

pokračování na následující straně

a cíl. Ale jít musí člověk sám.“

V podstatě bych na tom ani dnes nic neměnila, jen bych k tomu dodala, že nezáleží na tom, jestli naše kroky po této Cestě bude doprovázet zpěv lesního ptactva, křik racků, nebo vůbec nic, cíl zůstává pořád a pro všechny stejný. Je to vlastně jen další metafora pro formu a obsah. A já považuji obsah za důležitější, forma je druhotná. Pouze v případě, kdy sama od sebe vychází z obsahu, je opodstatněná.

Hrom do sudu s rumem! A k tomu všemu jsem se dostala od obrazu oplachtěné pramice tiše brázdící vody „Velké Louže“!

Jsem ráda, že jsem tohle začala sepsávat. Znovu se mi totiž potvrdila zkušenost, že když jsem donucena o něčem mluvit nebo psát, tříbím tak své názory. Jsem totiž přinucena myšlenky, které mi bez ladu a skladu, často jen jako zbrklé nápady, poletují hlavou, utřídit promyslet a zformulovat, zkrátka dát jim hlavu a patu.

Jako mladší a školou povinná, jsem měla k podobným písemným a slohovým pracím odpor, ale časem jsem zjistila, že mi vlastně pomáhají při orientaci v mých vlastních názorech a myšlenkách. Což je ale zbraň dvousečná, protože tak často zatahuji do obecného tématu subjektivní, často až příliš osobní, poznámky. Jsou-li pro čtenáře rušivé, pak se za ně omlouvám. K práci jsem ale přistupovala seriosně a doufám, že je to znát, psala jsem ji ráda.

Použité zdroje:

Cestou k Pramenům - Kol. historické komise při ÚRJ; Junácká edice, Praha, 1994

Z deníku kapitána - Vosátka Mirko; Leprez, Praha, 1997

Vývojová psychologie I. - Vágnerová Marie, RNDr. CSc.; Karolinum, Praha, 1997

Moderní psychohygienu - Bartko Daniel; ze slov. orig.: Obzor, Bratislava, 1975; překl. Hana Brožková, Panorama, Praha, 2. rozšířené vyd. 1980

Přednášky:

Obecná pedagogika a dějiny - Váňová Marie, PhDr.;

Obecná a vývojová psychologie - Kucharská Anna, PaDr.; oboje na PedF UK ve šk. r. 1997/98 jako součást přednášek oboru SpPg

Internet:

<http://www.seascout.org/-Sea Scouts B.S.A. - oficiální stránka námořních skautů USA>

<http://rotterdam.scouting.nl/calandroep/- Seascoutstroop Calandroep - stránky nizozemského přístavu námořních skautů>

<http://europe.seascout.org/- European Sea Scouts - oficiální evropské stránka námořních skautů>

Námět od Čajička

Po přečtení tohoto následného článku jsem si uvedenou službu objednal a mohu ji vám vodákům tak i vodním skautům doporučit, je prostě super. V nejbližší době se objeví dle dohody na těchto vodních stavech i některé řeky s řek ručním odcetm. Jedná se i o řeku Tanvaldskou Kamenici, kterou náš oddíl jezdí na jaře pravidelně. Zvažte jestli není tato nabídka i za mírný poplatek senzační.

2. vodácká revoluce

(převzato se souhlasem ze serveru: www.raft.cz)

Už jste si někdy říkali: „Kdybych to jen tušil, že někde je tolik vody, jistě bych tam jel.“ Prostě jste prosvihli vyšší vodní stav, který výjimečně umožňuje sjíždět daný úsek.

To zamrzí, zvláště pokud je úsek sjízdny třeba jednou do roka. Nebo jste zrovna u nějaké řeky a přemýšlíte nad její sjízdností? Nevíte limit? Oj, nepřijemný problém, který Vás může nahnat do nesjízdny řeky nebo naopak odradit od sjíždění. Donedávna nebylo možné si jednoduše v terénu ověřit aktuální vodní stav, pokud jste neměli přístup k internetu nebo alespoň na Teletext ČT. Jenže dostat se na internet někde u řeky je značně

problematické. Navíc by jste sebou museli brát minimálně nějaký přenosný počítač s příslušnou GSM kartou nebo kvalitním mobilním telefonem. Jak uznáte, je to velmi nepohodlné a ne každý má takové možnosti.

Od dnešního dne je tomu jinak. Jsou připraveny dvě aplikace, které by měly pokrýt celou oblast dosahu na aktuální vodní stav s limity. A co k tomu budete potřebovat? Nebojte, žádné speciální vymoženosti počítačové vědy. Stačí Vám k tomu pouze mobilní telefon, který stejně většina z vodáků vlastní a který si bere sebou na vodu. Abych byl trochu konkrétnější. Začnu tím jednodušším. První aplikací je WAP podoba stránek s aktuální sjízdností. Ta by Vám měla ulehčit dohledat aktuální vodní stav, pokud jste někde náhodně a nemáte daný úsek vybraný druhou metodou. Jedinou podmínkou je mít mobil s aktivovanou wap službou. Po připojení na www.raft.cz se Vám ůlovat. Taktéž by měly sloužit pouze jedné osobě, která si je předplatila a ne celým vodáckým skupinám.

Ještě malé vysvětlení - bude zpoplatněno používání aplikace a ne aktuální vodní stav. Ty jsou dostupné zdarma na našem webu. Proč to zdůrazňuji? Aplikace jsou závislé jak na dodání stavů z CHMU, aby se z nich mohla vypočítat sjízdnost úseků, tak i na SMS bráně jednotlivých mobilních operátorů. Případné poruchy či výpadky jedné ze stran ovlivní zaslání SMS zprávy. Nebojte, to se stává jen zcela výjimečně a věřím, že myšlenku „už žádné promarněné sjízdny úseky“ nijak neohrozí.

Pokud má o tyto služby někdo zájem, napište mi. Jestliže si je objednáte ještě do konce roku, získáte tím provoz zdarma do konce roku 2001.

e-mail: ptacek@raft.cz

Řeka	Stav	Ukázka	Stav	Ukázka	Stav	Ukázka	Stav
Kocába	horší	vše	stalo	každý den	SMS + Email	zpoplatněno?	zpoplatněno?
Česká Odra	střední	zpoplatněno? opakovaně	stalo	každý den	SMS	zpoplatněno?	zpoplatněno?
Bílá	střední	zpoplatněno? opakovaně nad limitem	stalo	každý den	SMS + Email	zpoplatněno?	zpoplatněno?

EXPERIMENTÁLNÍ ARCHEOLOGIE III

MY MÁME HLAD

Pavel Bár - Pavlík

Encyklopedie definuje hlad jako důsledek energetických potřeb tkání organismu, vedoucí ke stahování žaludku a uvolňování trávicích šťáv v žaludku. Při déletrvajícím hladu nastupuje pokles tělesné hmotnosti. A stejně jako většina z nás, ani pravěcí lidé nechtěli držet tuto nedobrovolnou dietu zvanou hlad. Proto si už oni vymýšleli různé způsoby příprav potravy, od jednoduchých cest k naplnění žaludku až po složité recepty. Žádná kuchařská kniha se nám z pravěku sice nedochovala, přesto si ale můžeme za pomoci různých stop udělat poměrně dobrou představu o jídelníčku našich prapředků.

Rostlinná potrava zřejmě tvořila větší část stravy nežli potrava získaná lovem. Rostliny byly po nasbírání buď neupravovány, nebo zpracovávány sušením či vařením, popřípadě mletím. Využit můžeme známé druhy rostlin (kopřiva, bez, mateřídouška, lípa, máta, jahodník, ostružník, růže šípková, atd.). S jejich pomocí můžeme různými kombinacemi a postupy připravit čaj, salát či polévku.

V našem oddíle jsme si vyzkoušeli i velice poutavý experiment - vaření polévky v kravském bachoru. Vyčištěný hovězí bachor se zavěsí na dřevěnou trojnožku. Poté se do něj nalije voda a přidají různé ingredience - mrkev, petržel či další druhy zeleniny a podle chuti i případně jiné rostliny. Polévku ohřejeme kameny nahřátými v ohništi, které vložíme do bachoru a které uvedou vodu do varu až neuvěřitelně rychle. Stejně tak neuvěřitelně dobrou chuť má i výsledek této zvláštní metody vaření polévky.

O něco složitějším způsobem přípravy potravy je zpracovávání zrní v mouku a následné užití při pečení. Zrní se nejnadhěji rozeleme v takzvané znotěrce, což jsou vlastně dva velké kameny, mezi nimiž se tlakem rozdrtí na mouku.

Jednoduchý postup, kterým se dá vyrobená mouka využít, je pečení placek. Do mouky přidáme trochu soli a za stálého míchání přiléváme vodu. Těsto musíme důkladně propracovat, nesmí být příliš řídké.

Z takto upraveného těsta upečeme placky - uplácáme je z kusu těsta v dlaních a pečeme ji po obou stranách na plochém rozpáleném kameni. Uplácaná placka by neměla být tlustší než 1 cm a jíst by se měla co nejdříve po upečení ještě teplá.

Dalším způsobem využití těsta je pečení chleba ve vlastní chlebové peci. Počátky chleba spadají do neolitu až eneolitu (7000 - 5200, resp. 3500 let př.n.l.).

Nejprve si postavíme pec. Jednoduchá pec se staví z proutěné konstrukce, která je obalena hlínou. Tu můžeme smístit

s trávou pro lepší držení. Kostra se vymazává odspodu nahoru, po vymazání se nechává před použitím ještě vysušit.

Pec pořádně roztopíme (nejméně hodinu), vymeteme hořící dřevo a uhlíky, a pokud je pec opravdu pořádně rozehrátá, můžeme do pece vložit chleba. Pod každý bochníček ještě nasypeme mouku. Pak do pece vložíme nádobu s vodou a pec zavřeme a ucpeme všechny otvory. Asi za hodinu až hodinu a půl je chléb hotový a můžeme jej servírovat. Chuť takto připraveného chleba je opravdu vynikající a v něm si nezádá s kdekjakou dobrotou dnešní doby.

Chlebová pec je vidět na obrázku.

Rád bych se ještě krátce zmínil o způsobech rozdělávání ohně. Jsou dva - třením dřev a křesáním. Postup při rozdělávání ohně třením dřev je popsán v každé tábornické příručce. Je to ona známá metoda, ke které potřebujeme luk s koženou tětivou, prkénko, vřeten a horní ložisko (nejlépe kámen s malým důlkem).

Získání ohně křesáním je méně namáhavé než třením. Důležité jsou však správné pomůcky - ocílka, pazourek a trou. Ocílka je kus dobře zakalené oceli s vysokým obsahem uhlíku (v nouzi lze použít i kousek pilky na železo). Úderem o ostrou hranu pazourku či křemene vylétne sprška jisker. Jen velké jiskry jsou schopné přenést oheň do černého látkového troudu. Troud je hmota uchovávací jiskru, která nehoří, pouze pomalu žhne. Troud je dřevěný (trouchinné dřevo z pařezů) či látkový (vzniklý zuhelnatěním bavlněné látky).

Doufám, že na vašich táborech či výpravách heslo, použité v názvu článku, neslycháte, a pokud ano, zkuste některý z uvedených receptů! Nejen, že se dostatečně najíte, ale zároveň si i úžasně pochutnáte.

Použitá literatura a kreslené obrázky: H. a J. Červinkovi, L. Tintěra: Výpravy do pravěku.

- Mačovec, Velký a Malý, kamenný: 24
 Město, kámen: 28
 Město, Línová: 55
 Město, Línová, 72
 Město, město v Biskupství, 25, 55
 Město, Malý, 11
 Město, město: 4, 6
 Město, město, 14
 Město, město: 17
 Město, město, město, město: 1, 13
 Město, město, město, 16, 17, 20
 Město, město, 64
 Město, město, 31, 30, 31, 33, 42
 Město, město, 78
 Město, město, město
 Město, město, 66
 Město, město, město, město: 1, 13
 Město, město, 23, 24, 25, 27, 36
 Město, město, 31, 32, 33, 34, 35, 36
 Město, město, město, město, 8, 9, 22
 Město, město, město, město, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

jak o to počítat; chci si říci, že A penevraťte nás to ještě ušetří 50
 při rychlé dopravě i zboží, které nebude se tak kazit; vedou a dřív, než
 bude ani to se základem obilím; když z nějakého úřadu se bude se platit
 z české a české krajiny po 11,5 at a z krajiny pod říčníkou i ke po-
 platku. Když se dopraví od Týna a od Lounice ročně na 50 000 beček
 a od Lounice také, vřel by tento poplatek ze soli ročně 1125 at rýn.
 Z toho, které ani v celé sněze uhkem se kazi a vřelá, platilo by se
 méně; tedy z korce 200 tunc pšenice po 2 křiží rabiš i žneky, z ovsa
 12 at a z nekudka obilí 12 křiží, nebo o málo více nebo méně. Před-
 pokládaje pak, že tyto vřel s nakladem obilí, dříví nebo jiné věci
 na, poplatků vyneseš jako vřel se soli, byl by z toho všem ročně výnos
 2700 at, z kroměže český mohl byti přetrady nejen v duřím stavu
 udržování, výnos z stavby nákladů rabišně brázen nebo do bučování
 zdubou; pšenice, nebo dovoz jedliřáctím plásky ulehčován -
 Lyto přetrady ležetby by se i při bučování upravě naručuje, při
 více práce vřelí ročně by 2000 at, nebo o málo více, přetrady, při
 přetrady od jiným vřel, z rabiš na Lužici pšenice a rabiš, vřelých
 škoda, měla by se z mrač, výnos v stejné asi výk naručován. (Kon-
 sultace č. 261.)

Jak Dlouhého mapa jasně prozrazuje, nedošlo potom ani k pro-
 násveji přetrady rabiš, podle návrhu Gouchevých, ani ke stavbě přetrady.
 To vše pak 50 let nepokročilo; všechny návrhy v zájmu úřadních kancelář,
 se teprve na sklonku XVIII. věku vynořil se nové návrhy na odstranění
 přetrady - Dlouhého. Ale i ten pro následující u nás zavedení do-
 pětá rabiš byl bez výsledku ad acta. V zájmu N.N. pak zavedení do-
 pětá rabiš a českých zboží při páních úřadních posluhův úřad
 učinili Právní střediskem erupčivého obchodu ve vřelování pěníci rabiš
 plásky při Vřelě naručován.

1. přístav vodních skautů Třebíč 614.10

L. P. 2001 Žížal

POKŘIK:

výzva: Lod'!
odezva: Ahoj!
výzva: Vodě!
odezva: Žbluňk!
výzva: Junákům třikrát!
odezva: Zdar! Zdar! Zdar!

Nebudu se zabývat temnou minulostí, kdy byl Junák zrušen a obnoven a zase zrušen a opět obnoven. Začnu tedy tam, kde vznikl Náš přístav. Bylo to 30. listopadu 1989, kdy hlavní kapitán Alois Pučalík - řečený „Ali“ oznámil všem shromážděným vedoucím oddílů 31. PS při Elitexu Třebíč, že zakládá přístav vodních skautů a vyzval ostatní, aby neváhali a přidali se. Nikdo nezaváhal. Přístav měl v začátcích 6 oddílů chlapců a děvčat, kteří záhy vyměnili červené pionýrské šátky za modré. Minulost je dávno zapomenuta a žije jen ve vzpomínkách a skutech dřívějších členů přístavu. Přeskočím tedy roky plné práce a zařizování a budování nové klubovny a vrhnu se rovnou na současnost.

V současné době má přístav 6 oddílů. Jsou to 1., 2., 4., 5., 6. oddíl a také 5. smečka vlčat. 1. oddíl se do přístavu přidružil v roce 1997, kdy převzal číslo, barvy a tradice živořícího původního 1. oddílu, a je spíše pozemní, i když v posledních letech změnil barvu krojů a jezdí na vodu, stejně jako ostatní. 2. oddíl má vlastní klubovnu a nikdo neví, jaká je tam vlastně situace. 4. oddíl je plný malých a nadějných žabiček. 5. oddíl je ten, ze kterého pocházím a o kterém napíši více podrobností, ale až o několik řádků níže. 6. oddíl má také vlastní klubovnu a daří se mu docela dobře. Je to koedukovaný oddíl a jeho současným kapitánem je Tomáš Scott Kotrba. V 5. smečce se angažuje Ježek a Honza Uher. Tato smečka vznikla z 5. oddílu a vede si velmi dobře a nadějně. Tak, to bychom měli hrubý výčet oddílů našeho přístavu. Měli jsme ještě 3. oddíl vodních skautek, ale ten se rozpadl a nikdo doposud nebyl schopen ho obnovit. Největší osobností přístavu a nejen přístavu byl po dlouhá léta Alois Pučalík, „Ali“, který letošní rok předal svoji funkci přístavního kapitána Zdeňkovi Dvořákovi, který byl kapitánem 6. oddílu VS Třebíč.

Náš 5. oddíl VS Třebíč vznikl 21. října 1988, kdy z tradičního 1. oddílu odešli Jan Uher a Tomáš Vrška, aby kolem sebe shromáždili několik málo nadšenců a začali nanovo. Zpočátku oddíl fungoval pod 31. PS Elitex Třebíč a současně jako oddíl mládeže Českého svazu ochránců přírody. Schůzky se konaly v dnes již neexistující klubovně na Hasskově ulici. Na podzim 1989 byl 5. oddíl jedním z prvních, které se vrátily zpět pod skautskou vlajku. Od ostatních trebičských vodáků nás odlišoval silný důraz na ochranu příro-

dy a záhy také táboření v indiánských stanech teepee vlastní výroby, tehdy prvních ve městě. Pro letní táboření jsme objevili ostrožnu u Vanče, dnes jedno z nejvyhledávanějších tábořišť. Tábory 5. oddílu se zde konaly v letech 1989-91, v roce 1992 stála naše teepee pod Halířkou na Dalešické přehradě, pak dvakrát v Novohradských horách, v letech 1995-97 u Podhradí nad Dyjí, přičemž v roce 1997 absolvovali starší chlapci i puťák po Sázavě a v roce 1998 jsme společně s 6. a 4. oddílem absolvovali expedici Dunajec-Tatry. V roce 1999 to bylo splutí Ohře plus stálý vlčácký tábor u Vanče. V následujícím roce jsme zapomněli na vodáckou tradici a uspořádali pouze stálý tábor na Dyji nedaleko obce Podhradí nad Dyjí. Letos jsme se opět vrátili na řeku a to sice Berouнку, kde jsme uspořádali třináctidenní „mutábor“. V oddíle se vystřídalo několik vůdců, v současnosti jsou to Roman Houdek (Kožak) a já, tedy Milan Maxa (Žížal). Občas nám vypomáhá Mojmir Novotný a také Ivan Touška (Čuzl). Každoročně se účastníme Závodu Přes tři jezy v Praze. Náš oddíl tradičně organizuje vodácké závody na řece Jihlavě Lorenzova stuha a Čajová plavba. Každý rok se také účastníme Špačkové ligy. V okresním kole Svojsíkova závodu jsme zvítězili pouze v letech 1995 a 1997, ale plánujeme velkolepý návrat. Každým rokem na Vánoce jezdíme sbírat jmelí a to následně rozdáváme kolemjdoucím na Karlově náměstí v Třebíči za pouhý úsměv a obrázek. Každý rok také pomáháme s organizací rockového festivalu „Záměstí“ a úklidem kolem řeky Jihlavy. Chodíme také slaňovat na cvičnou horolezeckou stěnu a plavat na krytý bazén.

V současné době má oddíl dvě družiny skautů (ve kterých je zapojeno i 6 děvčat), družinu roverů a měli jsme i smečku vlčat, ale ta se oddělila a utvořila vlastní uskupení a to sice 5. smečku vodních vlčat, kterou vede Ježek a Jan Uher. Schůzky míváme oddílové a družinové. Družinovky jsou jedenkrát do týdne a oddílovka je vždy jednou za čtrnáct dnů.

Náš vozový park (vlastně flotila) se skládá ze 7 rychlostek (P 620), z nichž jsou dvě naprosto nepoužitelné je jejich stáří odhaduji na dobrých 16 let. Máme také spousty kanoi, které jsou ve stavu rozpadu a každý rok je musíme lepit. Chystáme se zakoupit nové lodě a také dokončit klubovnu na Stařečce, která nám slouží i jako loděnice a kterou jsme si postavili vlastníma rukama. Vlastníme taktéž několik málo kajaků a dokonce i nějaké dřevěné lodě z let dávno minulých. V loděnici jsou také tři limuzíny P 550, ke kterým máme i kompletní takeláž. Používáme je na nedaleké Dalešické přehradě, kde je tradiční tábořiště „Lavičky“. Tam se také v letech 1991–1999 konaly lesní školy a lesní kurzy vodních skautů.

CO VYSÍLALO RÁDIO STVOŘIDLA NA FREKVENCI 2001

aneb X. LŠVS Vydří stopa 3.-12.8. z pohledu vůdce II.

PROGRAMY PRO VODÁCKOU VĚTŠINU čili NA POMOC KAPITÁNSKÉMU VZDĚLÁVÁNÍ

Poprvé od roku 1991 neprobíhala LŠVS v blízkosti velké vodní plochy, nýbrž u bystře proudící řeky. Osobně jsem si od toho hodně sliboval, ti, kteří znali srpnovou Sázavu lépe, mé nadšení mírnili. Ta voda tam totiž vůbec nemusí být a místo sjezdu Stvořidel pojedeme maximálně do Ledče ... Domluva byla taková, že pokud bude na Stvořidlech dostatek vody, odpískáme všechny ostatní programy a budeme jezdit, dokud to půjde. Vyšlo to fantasticky, téměř celý první víkend, kdy jsme spali na půdě stodoly vydří stanice, drobně pršelo, takže po přestěhování na základnu vysokomýtských jsme sjížděli Stvořidla skoro celé pondělí. Na úterý byl naplánován „výjezdni den na Pětku“, což je lom u Lipnice, kde se potápělo, procvičovala záchrana tonoucího, prusíkovo, slaňovalo a ještě se sjíždělo po nejdelší a nejvyšší lanovce, jakou jsem kdy viděl. Ve středu byl kromě eskymování jediný vodácký program až v noci, kdy posluchači splouvali na kanoích do Sluneční zátoky, kde pak proběhly Noční obrazy. A zase to dopadlo dobře, neboť, zatímco přes den bylo zataženo a dokonce poprchávalo, na noční plavbu se vyjasnilo a Sluneční zátoku jsme na ten večer mohli přejmenovat na Měsíční. Jak jsme se dopředu báli, že voda nebude, nakonec jsme v ní byli každý den. Ve čtvrtek byla jízda na kanoích součástí hry Čtverce, ale hlavně proběhl naprosto regulerní slalomový závod, který se všemi detaily (ručně malované brankové tyče a jejich označení) připravil Guma. Jen v pátek nás počasí přinutilo omezit soutěže a hry na vodě na teorii a lepení lodí, které mělo být formou oplátky za jejich zapůjčení, jsme zrušili úplně. K programům pro vodáckou většinu patří také Příroda okolo vody, kterou provedly Běďa se Střelkou naprosto neatřelou formou. Po krátkém úvodu měly jednotlivé posádky vlastní praktické úkoly, takže v průběhu dalších několika dní jsme mohli sledovat posluchače popocházející v předklonu a s encyklopediemi v podpaží lučinami i bory a v popsanych skleničkách na zápraží kuchyně pak jejich úlovky. Krátce, povedlo se to kapitánské vzdělávání téměř stoprocentně.

PROGRAMY PRO INDIÁNSKOU MENŠINU

S tou romantikou nám to hrálo jedno k druhému: jednak nám ji přihrávalo samo prostředí, pak jsme měli Gumu, který je kromě spousty jiných svých činností také nadšeným hráčem lakrosu, a hlavně jsme získali Kinga, který sice přijel jako skromný účastník, ale jako instruktor Pražské lesní školy přivezl s sebou šest obřích luků a tolik souprav na rozdělávání ohně třením dřev, že měl skoro každý svoji vlastní. Všechno to byly disciplíny, které měly svou vodáckou pre-

miéru, stejně jako výroba totemu, při níž se vystřídaly všechny posádky, aby nakonec hotový totem věnovaly místním vysokomýtským. Soudě podle hitací, líbila se vodákům indiánština velmi.

VÍKEND NA VYDŘÍ STANICI

I toto byl Bědin nápad a zase to bylo něco zbrusu nového. Posluchači si pomocnými pracemi na záchranné stanici odpracovali dva noclehy v podkroví a ještě se jim dostalo zasvěcené přednášky o vydřích a zde chovaných dravcích (viz názvy posádek). A protože jsme opět měli štěstí, byla přednáška spojena nejen s předvedením mořského orla Charlieho (zdatného motýlkáře), ale hlavně s možností pohlédnout si čerstvě přivezené vydří mládě, což se vám jistě nepříhází každý den. Pracovníkům vydří stanice se zas asi nepřihází často, aby jim nějaká exkurze nechávala trička s emblémem vydří stopy. Když jsme si tak vzájemně děkovali, nebylo to ani z jedné strany formální ...

A JEŠTĚ KRÁTCE ZE SPORTU:

6:3, 7:1, 12:6, 420 centimetrů a první Dvořák. Časové znamení ohlásí půlnoc. Dobrou noc, vážení posluchači!

(autentický záznam hlášení rozhlasového redaktora, kterému zbývalo do časového znamení jen několik sekund.)

Nějak podobně to bylo s čistě sportovními programy i na Vydří stopě. Od dob, kdy bývala na vodáckých kursech aspoň jedna „orvávka“ denně, jsme se propracovali k tomu, že jedna za týden stačí. A to ještě tvrdím, že Čtverce v podstatě „orvávka“ nejsou (i když ti, kteří několikrát přebrodili kamenitou Sázavu, asi mou argumentaci neuznají), že v nich především záleželo na taktickém rozvažování a konečně i na určitém vztahu k poezii. Vy, kteří jste tam nebyli, představte si, že celé odpoledne běháte do kopců, brodíte přes řeku, jezdíte na kole či na lodi, abyste sestavili jakousi šifru, která praví:

*Kotouč žhnoucí pomeranč ve dne citron v noci
Jak slunce v mokřých vlasech basketbalistek po zápasech*

A k tomu po vás někdo, kdo s vámi celé odpoledne neběhal, chce, abyste poznali autora! Franta Topinka dokonce Jana Zábranu tipoval, nebyl si však jistý a nahlas to neřekl. Dlouho si budu pamatovat reakci Žízala z vítězného družstva: „Jó, jó, vidíš to? Vona má zraněnou nohu, vona je zraněná, my jsme se pohádali, ale vyhráli jsme to!“ O slalomu (jelo se na kanoích i na kajacích) už jsem se zmiňoval, tak ještě krátce k lakrosu. Na předchozích lesních školách jsme hrávali softball, letos jsme však neměli Maka, a protože nikdo neumí nadchnout pro softball jako on, hledali jsme ji-

nou hru. Naštěstí tu byl Guma a ukázalo se, že nikdo nedovede nadchnout pro lakros jako on ...

PROGRAMOVÉ VRCHOLY

Ten název úplně nesedí. Pravda, všechny programy připravované předem jako vrcholy, se jimi skutečně staly. Problém je v tom, že podle hitace i soukromých vyjádření posluchačů, byly za takové považovány i některé, u nichž to dramaturgie nepředpokládala. Možná jsem špatný programový ředitel, ale nějak mi to nevadí ...

NOČNÍ OBRAZY

„Ta hrozná kniha, pokaždý když jsem ji viděl, nikdy jsem nešel spát před svítáním. To bude vorvávačka!“

Nemohl jsem Jácka přesvědčit, že první díl Zlatého fondu her obsahuje také něco jiného než drsnárny a že tahle noc bude něžná jako z Fitzgeraldovy povídky. Fakt je, že jsem před posluchači vůbec neměl knihu vytahovat, měl jsem se svůj part naučit z paměti, navíc jsem zasel nedůvěru tím, že jsem opakovaně vyzýval k dobrému obutí, teplému oblečení a zabezpečení proti dešti. Ve skutečnosti jsem jenom chtěl zabránit tomu, aby se mimořádný zážitek ze vzájemného otvírání se v malé skupince u zapálené svíčky neoslabil tím, že posluchači budou sedět v mokru roztrřesení zimou. Dopadlo to stejně ještě jinak, neboť samotný zážitek z Nočních obrazů („Oni jsou na sebe moc hodní“, konstatovala Béd'a) překryla už zmiňovaná noční plavba.

ČARODĚJKA

„Čarodějka je vrtošivá, zkrátka ženská.“

Tady nemohu nebýt osobní. Když mi totiž Čarodějkou Střelka poprvé nabízela, měl jsem pocit, že do začátku lesní školy vymyslím něco lepšího. Nakonec jsem byl rád, že Čarodějkou máme a automaticky jsem předpokládal, že ji bude hrát Béd'a. Béd'a se s chutí ujala režie, večer před hrou mě však překvapila tím, že bych Čarodějkou měl dělat já. Hrozně mě to bavilo. Jakmile se z lesa ozvaly temné úderky bubeníků čili ostatních instruktorů, vplížila jsem se mezi posluchače, rejčila mezi nimi, a jak se mi zamlouvalo, sfoukávala jsem svíčky jejich životů. Moje dočasná role mě úplně pohltila, slyšel jsem jen bubny. U vědomí toho, jak zápornou postavu jsem hrál, nevyptával jsem se raději nikoho, jak se program líbil. Snad byla dostatečně výmluvná skutečnost, že po ukončení hry, zůstali všichni posluchači na dlouhou dobu

mlčky v Kruhu divadla a dokonce se spojili v gilwellský kruh. Organizátoři hry to pozorovali skrytí v lese a neodvažovali se tento spontánní rituál přerušit tím, že by kolem tichého

kroužku stěhovali pomůcky na hru zpátky do tábora. Byla nám tam docela zima ...

ZKOUŠKA ORCHESTRU A HOSTINA

„Když to budeme hrát vážně, tak to dopadne špatně, ale ne vtipně!“

Zatímco v pátek si hráli instruktoři, v sobotu dostali prostor účastníci. Posledním instruktorským kouskem bylo ranní přečtení naprosto nemožného programu vysílání, proti němuž měli posluchači začít reptat (pro jistotu jsme si to u některých pojistili), aby ho Čarodějka mohla roztrhat a vyhlásit Zkoušku orchestru. Její příprava byla v rukou Ježka mladšího, který pak celý den více či méně nápadně spolupracoval na tom, aby účastníci Vydří stopy, přeměnění v kočovnou hereckou společnost Vydrovic rodiny, v šest hodin odpoledne předvedli na Orlovech divadelní kus J. K. Tyla Fidlavačka. Ačkoli se Ježek o výsledek akce ještě v pozdním odpoledni strchoval, nakonec to byl velký sukces a obecenstvo, složené z účastníků lesní školy Gemini, zůstalo úplně auf. Režii zdařilého kousku měl Žízal, který chtěl ten večer původně ujet do Telče na divadlo Sklep, ale pak uznal, že toto bylo mnohem lepší, nové melodie na Tylovy texty vymyslela a s dívčím sborem secvičila Bublínka, v hlavních rolích se předvedli Kožich, Mája, Mojmír či King, ale největší šok způsobil Jácek jako slepý houslista Mareš (Jácek se opravdu jmenuje Mareš ...) svou interpretací někdejší slovenské části státní hymny. Na Orlovech nás chtěli pohostit, ale já všechny hnal neúprosně zpátky, ani jsem herce nenechal vychutnat zasloužený triumf. Čekal nás závěrečný oheň a také hostina zinscenovaná ve stylu kursů polárníka Pavlíčka. To, co instruktoři celý týden vyprávěli jako humornou historku, totiž situaci, kdy jeden z účastníků podobné hostiny vyházel všechny dobroty do kopřiv, aby ukázal, jak si vytrénoval vůli, pokusili se instruktoři provést aspoň jako žert. Posluchači však svírali ubrus z druhé strany pevně, Kožich si navíc ty největší dobroty nacpal do západní. Byla to taková pěkná tečka za tou naší Vydří stopou.

OPRAVDU LESNÍ

Ještě jsem ve svých poznámkách našel napsáno OPRAVDU LESNÍ, ale už si opravdu nepamatuji, co jsem tím myslel. Snad, že mi letošní LŠVS připadala jako ta nejlesnější ze všech lesních, co jsem jich za ty roky zažil. Tak aspoň nabídnu BONUS o vztahu krkavce k vodním sportům, jak ho historicky vybádali posluchači v rámci prezentace názvů svých posádek: „Vyslán Noem nezahynul, jak se traduje, ostrov našel, ale na Noa se vybodl a zůstal surfovat na příbojových vlnách.“ Doporučuji tímto příspěvkem doplnit dějiny vodního skautingu.

Pracovníci Rádia Stvořidla:

Ježek st. (programový ředitel)
 Béd'a (technický ředitel)
 Pavel (ekonomický ředitel)
 Střelka (šéfredaktorka vysílání pro školy)
 Guma (šéfredaktor sportovní redakce)
 Datel (šéfredaktor vysílání pro indiánskou menšinu)
 Slúně (šéfredaktor redakce UROB SI SÁM)
 Jupp (šéfredaktor pro zvláštní úkoly)
 Ježek ml. (šéfredaktor kulturní redakce)
 Externí spolupracovníci:
 Thor, Gigant, Vulkán, Cedník, Sysel, Balů, Dr. Aleš Toman
 Posлуhač zapojující se do vysílání: King
 Hosté Rádia Stvořidla:
 Jaška, Tom, Paní Kingkongová

Team LŠVS Vydří stopa :

Milan Zeibert (vůdce - LŠVS 91, ILŠ Seleška 93)
 Miloslava Šilarová (zástupce vůdce - LŠVS 99, ILŠ Lančov 00)
 Pavel Česák (zástupce vůdce, hospodář - PLŠ 94, ILŠ Holná 96)
 Lenka Holečková (instruktorka - DLŠ 91, LŠVS 95)
 Jaroslav Veit (instruktor - PLŠ 94, ILŠ Holná 96)
 Vojtěch Černík (instruktor - LŠVS 97, ILŠ Lančov 00)
 Vladimír Netušil (instruktor - LŠVS 97, ILŠ Lančov 00)
 David Waraus (instruktor - LŠVS 97, ILŠ Lančov 00)
 Aleš Říman (elév - LŠVS 99)
 Lektori:
 Miloš Holenda (astronomie, meteorologie - LŠVS 95, ILŠ Holná 96)
 Václav Břicháček (instruktor Gemini a vůbec)
 Zdeněk Vopička (teorie řízení - LŠVS 99, ILŠ Lančov 00)
 David Svoboda (vodní záchranná služba - LŠVS 99)
 Michal Sylla (vodní záchranná služba)
 Petr Hájek (instruktor ELŠ a vůbec)
 Dr. Aleš Toman (pracovník stanice ochrany přírody v Pavlově)

Lektor pro zvláštní úkoly:

Vladimír Kučera (instruktor PLŠ + OVČIN)

Návštěvy:

Jana Warausová, Tomáš Waraus, Paní Kučerová

Vysílací schéma Rádia Stvořidla :

07.00 – zahájení vysílání = budíček
 07.05 – první protažení s Pavlem Belšanem = rozcvička
 07.45 – ranní reklama = snídaně
 08.15 – ranní zprávy = nástup
 08.30 – vysílání pro školy = VYpečené Dramatické hRY

09.00 – I. dopolední programový blok = I. část dopoledního programu
 10.30 – dopolední reklama = svačina
 11.00 – II. dopolední programový blok = II. část dopoledního programu
 12.30 – polední knihovnička Jany Klusákové = nové i staré knihy
 12.45 – polední reklama = oběd
 14.00 – červenaní s Radimem Uzlem = diskuse k navrženým tématům
 14.30 – I. odpolední programový blok = I. část odpoledního programu
 16.00 – odpolední reklama = svačina
 16.30 – II. odpolední programový blok = II. část odpoledního programu
 18.00 – podvečerní matiné = osobní volno
 19.00 – večerní reklama = večeře
 19.45 – večerní zprávy = nástup
 20.00 – živá slova s akademikem Zdeňkem Nejedlým = večerní program
 21.30 – HAYAYA = program na dobrou noc
 22.0+ – ukončení vysílání = večerka

hlasatel = denní instruktor

vedoucí vysílací směny = kormidelník posádky ve službě

vysílací směna + noční směna = posádka ve službě

redaktor = instruktor

host = lektor

schválil:

ministr kultury a informací Václav Kopecký v. r.

*Stará Boleslav, 30. října 2001 Milan Zeibert-Ježek
 Programový ředitel Rádia Stvořidla
 a vůdce LŠVS 2001 – Vydří stopa*

VTIPY OD VODY

To není k smíchu!

Na startu se rozchechtá rozhodčí: „teda Racku, jak to, že nejedeš závod v kajaku a máš necky?“ - „Jen se nesměj, prostě jsem letos nesehnal správného sponzora a je to!“

Jsem starší!

Na pramici sedí vlče Radek a klátí nohama v řece. Lasička ho pozoruje a ztuhne. „Teda ty máš ale špinavý nohy. Víc než já“ - „To teda jó“ řekne pyšně Radek. „Vždyť jsem taky o dva měsíce starší než ty!“

Poomóc!

V řece se koupají skauti. Zvědavec Roy doplave jednoho,

co má na hlavě klobouk. „Promiň bráško, ale proč máš jako jediný na hlavě klobouk?“ - „To... to je tím, že ostatní se koupají, ale já.. já.. já se topím!“

Žízeň

Maminka se ptá malého skautíka - vodáka: „Kterou řeku jste sjížděli?“ - „Sázavu“ - „Ale v té je letos ještě studená voda, né?“ - „To já nevím, my jsme pili jen limonádu“, zní bezelstná odpověď.

Volá pojišťovna

„Jaké škody na vaší loděnici napáchala poslední velká voda?“ - „Ještě nevíme, zatím jsme ji nenašli“ odpovídá kapitán oddílu.

Podzimní Lorenzova stuha 2001

Žižal - 5. oddíl VS Třebíč

Je tu podzim, listí padá ze stromů, všude kolem je sychravo a nevlídno. Den jako stvořený na to, abyste seděli doma u teplého čaje a pokukovali ven z okna. Nic takového vodní skauty ani nenapadne. Je totiž 20. října a to se jako obvykle bude konat závod na řece Jihlavě. No bude, on už se vlastně konal. Tak tedy, jak to začalo?

Ráno jsem se probрал z hlubokého spánku a nic jsem netušil. Ve dvě hodiny mi to došlo! Vždyť já mám dneska závod! Honem! Koloběžku! A už jsem byl na půl cesty ke klubovně. Jako zázrakem a díky své koloběžce jsem to stihl a ve 14:30 už jsme měli na vodě tři naše lodní limuzíny P 550 (to méně znalé „pramice“). Závod začal zhruba ve čtvrt na čtyři, protože než se zapsali všechny posádky a než se to všechno organizačně sjednotilo, uplynulo dost času. Kolem řeky neustále procházeli nebo projížděli různí lidé a všichni se zastavovali a koukali na skauty, kteří se snažili v desetistupňové vodě vymyslet něco jako závod. Jako první na start nastoupili žabičky. Jako druhá to byla vlčata, třetí byli skauti a skautky a nakonec se předvedli Roveri a Rangers. Organizaci zajistil 5. oddíl VS Třebíč a diplomy, jako vždy, vyrobil Honza Uher. Musím uznat, že i přes tu zimu, která panovala se mám ta letošní Lorenzova stuha opravdu povedla. Síly byly velmi vyrovnány a zdá se, že posádky se každým rokem zlepšují a zlepšují. Za pár let už bude zbytečné měřit jim čas. Za odměnu dostaly vítězné posádky něco na zub a v pět hodin bylo po všem a na řece bylo zase pusto a prázdno. Ale na jaře to vypukne znovu...

Výsledková tabulka

Jméno posádky	Oddíl	Kormidelník	Posádka	Čas	Místo
Žabičky					
Huhatý žaby	4 oddíl VS	Střelka	Zuzka, Terka, Dita, Kája	11:00	1
Rybky	4 oddíl VS	Johule	Peťa, Miša, Soňa, Terka	11:11	2
Vodní sasanky	4 oddíl VS	Dita	Zuzka, Deniska, Krista, Áďa	11:22	3
Vlčata					
Jablíčka	5 sm VV	Jánoš	Krkavec, Mirek, Burák, Fifi	10:03	1
Modrá velryba	5 sm VV	Ježek	Honza, Lukáš, Tomáš, Bambus	10:05	2
Směs	6 oddíl a 5. sm	Zbyňda	Radim, Lukáš, Tomáš, Fanda	11:35	3
Skauti a Skautky					
Yellow Submarine	5. oddíl VS	Žižal	Tomáš, Baku, Oriik, Matěj P	09:02	1
Kursk	1. oddíl VS	Josef	Zoubek, Peťa, Štika, Tesák	09:01	2
Leninovy sáně	1. oddíl VS	Vojta	Hucal, Kubiš, Losna, Zmije jr.	09:12	3
Eště sme se nedohodli	5. a 6 oddíl	Janoš	Mares, Martin J., Filip, Eva	09:26	4
Oposing Force	1. oddíl VS	Dingo	Kapr, Bobr, Jura, Jirka	09:32	5
R & R					
Hořky piti	5 oddíl VS	Kožak	Ládinek, Bohouš, Růžena, Eva	08:29	1
Divnej	5 oddíl VS	Ybišek	Ventil, Dan, David, Žižal	08:57	2
Děťata	4. oddíl VS	Jitka	Johka, Dita, Marja, Nele	09:49	3

Začalo to na Moravském poli

Sten

Na rozdíl od toho středověkého, kde ukončil svou úspěšnou politickou kariéru Přemysl Otakar II, v ubytovacím sektoru moravsko-slezských účastníků Navigamu v Seči začala spolupráce Přístavu Eskadra Ostrava a 50 harcerske družiny wodne Drakkar Chořov. Rychle vyšlo najevo, že členové obou skupin mají velice podobný nejen dialekt, ale i názory a zájmy, takže události dostaly rychlý spád. Posádka „50“ dorazila před klubovnu Eskadry přesně v době odjezdu oddílů na tábor. Letitý, ale stále pojízdný „Žuk“ byl okamžitě otestován dopravou přetíženého vleku. V kopcovitém terénu sténal, ale náklad lodí a všehomožného táborového harampádí na Hartu dotáhl. Harta harcerům, jako ostatně každému milovníkovi přírody učarovala. (Zřejmě tak i příznivé cenové relace pohostinských služeb v regionu.) Okamžitě se začaly spřádat plány na společné a výměnné akce oddílů a starších. Při jejich odjezdu bylo jasné, že naše oddíly stráví příští prázdniny v Polsku a harcerské „zalogy“ využijí tábořiště jako základnu pro potulky po Jeseníkách. Ale ještě před tím se uskutečnila akce starších „Vytahování lodí“ což jest ukončení jachetní sezony „50“ na Mazurech, kterého se zúčastnili Peggy, Kenny a moje maličkost. Poprvé jsme na vlastní oči viděli nikde nezačínající ani nekončící soustavu jezer s krásnými zátokami, průplavy, ostrůvky a to vše obklopeno lesy se spoustou hub. V některých úsecích tu byli bobři pro své přemnožení považováni za škodnou! Velice rychle jsme si zvykli na jachtu a prožili nádherný konec mazurského září. Při faktickém vytahování a zazimování lodí jsme měli příležitost prokázat zkušenosti nabyté letitou praxí v dolech a hutích, takže i závěrečná fáze akce proběhla v pohodě a bylo jasné, že příští rok nás přijede více. Zpáteční cesta byla zpestřena Kennyho neodbytným nápadem dovést z Mazur kámen na Ivančenu. Váhu žulového valounu zvící kopačáku jsme vychutnávali při všech čtyřech přestupováních, v Katovicích obohaceným o 200 metrový sprint na celou délku vlaku. Ucha vojenské kabely vše vydržela, takže onen valoun s největší pravděpodobností drží rekord ve vzdálenosti ze které byl na Ivančenu dopraven. Při loučení byli harceři upozorněni, že v polovině února se koná námořnický bál Eskadry, ale o tom až příště. Ahoj!

Podzimní snění na řece Mži

(Jaromír Wolf: Malování podzimu - TDC - 2. svazek knihovničky RK — Letokruhy)
Ježek

Vzal jsem do rukou knížku, která se k tomuto ročnímu období hodí, vždyť letošní podzim je vskutku jako malovaný. Začtl jsem se a zůstal v úžasu. Už dříve jsem si z té knížky přečetl kapitolku, když vyšla samostatně ve slovníčkovém formátu příloh Roverského kmene, ale teprve teď mě stylizovaný deník z jedné podzimní dovolené lékaře, horolezce a woodcraftera Jaromíra Wolfa (1919—1990) zasáhl naplno nejen proto, že se mi za okny vlaku míhaly úplně stejné barevné odstíny, ale hlavně proto, že místa, v nichž autor někdy v polovině osmdesátých let prožil svou dobrovolnou robinsonádu, jsem navštívil uprostřed letošního léta, kdy jsem s 5. oddílem vodních skautů z Třebíče sjížděl Berouнку. Aspoň jsem přesvědčen, že jsem ona místa poznal, neboť Jaromír Wolf udělal ve svých poetických zápiscích všechno proto, aby jejich identifikaci znesnadnil. Čteme-li, že tábořil jen se dvěma sekýrami, pánví, soupřavou na rozdělávání ohně a zásobou slaniny a fazolí v ústí Angerbašského potoka pod stejnojmenným hradem, můžeme na Berounce, které autor říká postaru Mže, najít podobných míst několik. Jen na jednom však žil Mistr Václav, nepochybně Václav Matoušek, známý z povídky Oty Pavla Fialový poustevník, a to ve srubu pod hradem Týřovem. Tak jako Týřov přejmenoval si Wolf i jiná místa v okolí a také si ke skutečným zážitkům přidal i něco snových představ, například tu, v níž ho na tábořišti nečekaně navštíví mladá dívka, celý večer se hřeje u ohně, pak přespí v jeho stanu, zatímco on nocuje před ním, aby ráno nahlédl pod plachtu a zjistil, že uvnitř nikdo není a vše se mu jen zdálo. Jinou sugestivní představou kniha končí. Autorovu dovolenou ukončily deště, k nimž on si přidal „potopeň“, která se pak v jakoby horečkovitém blouznění změnila v napouštění právě dokončené přehrady. Co z dnešního pohledu vypadá jako úlet, bylo v druhé polovině osmdesátých let téměř na spadnutí. Na Berounce měla skutečně přehrada stát... Napodobit autora Malování podzimu však přesto není možné. Celé okolí řečeného „Angerbašského potoka“ je totiž v chráněném území a samotné Týřovické skály dokonce rezervací. Chlapci z trebičského 5. oddílu by mohli vyprávět...

VŠEM ČLENŮM HKVS a VŠEM VODNÍM SKAUTŮM A SKAUTKÁM!

Předkládá: Ing. Jiří Hold <hkvs@volny.cz>

Od: „Jiří Zajíc“ <edy@adam.cz>

Komu: Všem složkám JUNÁKA

Předmět: Majetek SSM, Pionýra a ... fakta

Datum: 3. listopadu 2001, 14:07

K tématu „majetku — zvláště skautského a pionýrského“ poskytnu několik faktů. Jsou sice k dispozici už dávno. Naposledy je obsahoval i materiál, který jsem připravoval pro delegáty X. sněmu. Ale - jak tomu bývá mezi námi skauty - nejvíce diskutují a navrhuji spoustu skvělých myšlenek právě ti, kteří se vůbec nenamáhalí seznámit se nejdříve s fakty té oblasti, k níž hodlají diskutovat.

1. Majetek SSM NENI majetek Pionýra

Ústavním zákonem 497/90 ze 16. listopadu 1990 byl majetek bývalého SSM rozdělen na dvě části: - obrovskou, do níž spadaly mimo jiné ony zmiňované „hotely“, a která byla majetkem SSM - mnohanásobně menší, která byla majetkem pionýrských oddílů a skupin; sem - kromě kluboven a movitého majetku - nanejvýš mohla přijít nějaká menší základna.

2. Majetek SSM

Tento mnoho desítek miliard (i v tehdejší měně před inflací, která ceny všeho zvedla minimálně 5x) představující majetek bylo nejprve třeba skutečně získat. To se ukázalo pro poměry roku 1990-1991 nad síly tehdejšího státu. Na tom majetku se totiž „zakopali“ bývalí svazáčtí „šibři“, kteří si ihned najali právníky, kteří vedli úspěšně mnoho let soudní spory se státem. Původně se o ten majetek měla starat ministryně Květa Kořínková, potom jej dostal na starost ministr Igor Němec a nakonec Karel Dyba jako ministr hospodářství. Od té doby se podařilo tento majetek významně „ztenčovat“, protože ministr Karel Dyba (ODS) se obklopil svými komunistickými kumpány z předlistopadového období a nesmírně blahovlnně sledoval, jak tyto ostřílení svazácko-komunističtí mazáci s tímto majetkem podnikají (tedy typicky pro toto období „léčby Klausem“ tento majetek „TUNELUJI“). Pokusem o záchranu alespoň menší části tohoto majetku bylo vytvoření Fondu dětí a mládeže, na který byl převeden do té doby ještě nerozkradený majetek po bývalém SSM. Tento Fond dětí a mládeže měl zajistit, že tento majetek bude skutečně využíván pro děti a mládež. Určitou část tohoto majetku FDM pronajal některým dětským a mládežnickým organizacím. Tak Junák například dostal možnost využívat Kovářov či Svarožnou. Majitelem ale zůstal FDM. Jelikož FDM spotřebovával pro svoji činnost mnohem více peněz, než kolik získával pro podporu činnosti sdružení dětí a mládeže, byl (zejména z iniciativy Tošovského vlády - zejména Jana Sokola) na základě zákona uveden do likvidace. Tím samozřejmě vznikla otázka, co bude se zbylým majetkem (který ovšem některá sdružení už řadu let využívala v nájmu a leckdes do něj z nutných provozních důvodů dala i své peníze). O tomto majetku se tedy ve čtvrtek dne 1. listopadu ve sněmovně rozhodovalo - a na základě spojeného úsilí všech rozumných zástupců sdružení dětí a mládeže (od skautu, přes tomíky, woodcraftery, folkloristy, táborníky i pionýry) - se podařilo vyhrát 1. kolo: Objekty, o nichž se byla schopna tato sdružení jednoznačně dohodnout, byly DEFINITIVNĚ převedeny do MAJETKU sdružení.

3. Majetek Pionýra

Jak už jsem uvedl, tvořily ho pouze položky, které byly v roce 1990 ve vlastnictví skupin (tedy na úrovni našich středisek) - táborový materiál, nějaká ta klubovna, pár chatky. Pokud v té době z Pionýra odcházela nějaká jednotka (oddíl či skupina) do jiné organizace (například do Junáka), mohla odejít se svým majetkem. To zaručovaly smlouvy, které s Pionýrem v červnu 1990 a znovu v lednu 1991 uzavřel Český Junák (podepisoval je tehdejší starosta Jarmil Burghauser Jumbo).

4. Vlastní průběh „sněmování“

Jose, který se významnou měrou podílel na tomto vítězství (a účastníci sněmu ve Vsetíně si snad všimli, že přítomní politici - skauti na Joseho zásluhu poukázali), charakterizuje celou věc v oběžníku pro členy Náčelnictva a Výkonné rady takto:

„Vážené sestry a bratři,

dovolte abych vám oznámil, že po dlouhém boji ve sněmovně se podařilo uhrát objekty prvního kola a Junák získal v bezúplatném převodu 24 objektů z majetku FDM. Nezapomínáme ani na další námi podané projekty. Ještě včera část poslanců převody zpochybnila, ale podařilo se jim vysvětlit situaci, objasnit některé detaily a ve finále převody odhlasovat. Přes výše zmíněné snahy se nám v závěrečném hlasování podařilo neztratit ani jediný z objektů navržených vládou. Zároveň bych se chtěl omluvit těm, kteří mne tento týden sháněli v kanceláři a nezašlihli mne, jelikož jsem trávil poměrně dost času v poslanecké sněmovně. Děkuji za pochopení. Nakonec velice děkuji Starostovi a Rikimu za práci a podporu v této kauze.

Jose - Ing. Josef Výprachtický (Tajemník URJ)

5. Konkrétní výsledky z hlediska Junáka - seznam převedených objektů:

1010 Celnice - Praha 7, Bubenská
 1013 TZ Srbsko 540/4 Mladá Boleslav
 2022 Kovářov
 2023 COV Kovářov
 2026 Zlatá Koruna
 2028 Jindřichův Hradec
 2034 Krajská - České Budějovice
 2165 Horky u Tábora
 2176 KM Budějovická čp.990
 3037 OS Maxův důl
 3133 Plzeň - České Údolí
 3246 TZ Svarožná
 4050 Mentaurov
 5071 Seč - Kamenná obec
 5076 Havlíčkův Brod - Horní 3188
 5253 Skautský dům - Třebechovice p. Orebem
 6086 Domašov
 6087 TU - Týn nad Bečvou
 6095 Ostrava - Delta klub
 6108 Ostrava, Syllabova 16
 6210 Dolany u Olomouce
 7119 Dobrá Voda, Pozdátka - Kožichovice
 7194 Chlébské
 7202 KM Třebíč čp. 1305

6. Poučení:

Společně s Tomášem Novotným (předseda A-TOM, který je současně šéfem skupiny, jež za ČRD vedla v posledních třech měsících politická jednání ve věci majetku a financování sdružení dětí a mládeže), Jiřím Tomcalou a Kateřinou Břejchovou (Pionýr), Alešem Kroutilem (skaut ze sdružení Altus), Alešem Sedláčkem (náčelníkem Ligy lesní moudrosti) a Josém jsem absolvoval víc než deset jednání s poslanci, senátory a jinými politiky. Jestli něco skutečně chápali všichni, pak to, že pokud jsou schopni se dohodnout zástupci takhle „široké koalice“, je rozumné s nimi jednat vážně a záležitost rychle řešit. Názory, které v konferenci publikoval Exod, svědčí nejen o jeho nepoučenosti (doufám, že nikoliv „nepoučitelnosti“), ale o tom, že se zatím neprobudil do 21. století. S takovými názory - a hlavně s tak prvoplánově útočným přístupem - jsme se pravda také setkávali: mezi těmi, kteří pochopili, že zálučná hra, kterou hráli předchozích 11 let, už dál nemá naději na úspěch. Že proti tomu, když významná část sdružení dokáže táhnout za jeden provaz, už nemají šanci.

Edy

ROKYTKA PODEVÁTÉ

T. Szennai, Tom-Set

Říjnová sobota třináctého se vydařila. Teplota vody neměřena (i když ozkoušena), za to na sluníčku bylo přes 20 stupňů. Počasí vodákům přálo a dostatek byl i vody. Deštivé září a chystané výlovy rybníků umožnily naplnit Rokytku „až po okraj“. Vodákům to letos jelo, až jsme možná někdy „vodu předjeli“.

Na místě srazu pod Kyjským mlýnem se na letošním již IX. ročníku podzimního vodáckého plavení Rokytky sešlo na sto účastníků, kteří tvořili posádky snad více než 50 plavidel! Letošní účast můžeme proto zařadit k těm nejrekordnějším. Podobná byla zaznamenána jen v roce 1999.

Na plavbu dlouhou 6 mil vypluly kánoe (laminátové, umělohmotné i nafukovací), početná byla flotila kajaků, nechyběly gumové čluny, raft a po roční odmlce se na Rokytku vrátily i pramice. Do cílového přístavu dopluly všechny lodě a „cvaknutí“ bylo nejmíň za všechny poslední plavby. Zaznamenali jsme snad jen deset (přiznaných) koupání... Už po dvanácté hodině, tedy po dvou hodinách plavby, flotila začala vplouvat do vod Vltavy v Libeňském přístavu.

Při letošní plavbě jsme mohli vyzkoušet nový jez, opravený stupeň v parku Podvinní, v místech, kde býval náhon k mlýnu. Jezík je to parádní, o čemž se někteří kánoisté sjíždějící bokem mohli přesvědčit... Díky správci toku je opravený i druhý nejvyšší jez u Hořejšího rybníku v Hloubětíně, který až letos mohl být prvně „houfně“ sjížděn. Na jezích se vůbec průkopnickky činila flotila pramic z 25. střediska Vatra! A na obvyklé zastávce u třech mostů v Hrdlořežích potlesk sklízel tradičně

každý, kdo si na nejvyšším jezu z celé trati „skočil“. Ku podivu letos účastníkům nedělaly problémy tři stupně, po sobě rychle jdoucí jezíky v zatáčce v Libni před Elznickým náměstím.

Potěšitelně vzrostl počet skautských účastníků i mladších vodáků. Trochu nevěřícně nás na start přišli pozdravit představitelé domovské ORJ Praha 9 - příště už jistě vyplují! Na lodích rozličných se účastnilo pořadatelské 53. středisko bratří Mašínů (43. smečka, 106. smečka a 106. oddíl skautů). Pramice 25. stř. Vatra, kajakáři z 24. stř. Sever (24. oddíl) z ORJ P8 a z Prahy 7 zástupci 39. střediska Vatra (75. oddíl) a 33. přístavu vodních skautů

Zlatá kotva. Skautskou flotilu uzavřela lodice s posádkou 45. střediska Silmaril, Praha 8, která doplula poslední - už to vypadalo, že vyrazili proti proudu... Nejvzdálenější účastníci byli letos až z Teplic.

Příjemné počasí též vylákalo řadu diváků v celém úseku plavby a snad na každé lávce, mostě zdravilo volání „Ahóóój!“ desítek přihlížejících vodáky. Letošní pohodový ročník, který byl „premiérou“ příštího, jubilejního se rozhodně vydařil. Oč bylo méně sušení v hostitelském přístavu na Vatře, tím více se ukázalo, že nestačilo 6 kilogramů vůřtů, šest pecenů chleba ani několik litrů gulášovky.

Jubilejní desátý, tedy příští ročník, si nenechte ujít! Pořadatelé se určitě „vytáhnou“! Nezapomeňte, že vyplouváme v sobotu 12. října 2002 v deset hodin za vydatného přílivu a skvělého počasí.

P. S.: Ještě s námi Rokytku nikdo nesjížděl v neckách, ponorce (několik „U-Bootů“ bylo...), plachetnici, maňásku či na serfu! Jubilejní, X. ročník je velkou výzvou pro (moře)říčkoplavce.

Přihláška na vzdělávací akce VS v roce 2002:

Moravský ČLK VS	Turecký ČLK VS	Indický ČLK VS	LK VS (motivační)	ADMIRAL. PL. AMATEUR
Jan Pišala Krásnohorské 1 746 01 Opava	Radka Valešová Waltrova 14 318 10 Plzeň	Vladimír Netušil Sametova 711 460 01 Liberec VI	Tomáš Kazda Chelčického 138 460 01 Liberec V	Jiří Hold Primátorská 49 180 00 Praha 8
Mám zájem o:	Čekatelská zkouška	Kapitánská zkouška		
Jméno a příjmení, přezdívka:				
Rodné číslo:				
Adresa (včetně PSČ):				
Telefon, e-mail, nebo jiné spojení:				
Registrace (oblast, přístav, oddíl)				
Současná funkce v oddíle:				
Číslo a rozsah VMP (jen AP)				
Doporučení vůdce oddílu (ČLK, LK)				
Podpis zákonného zástupce (pro mladší 18ti let - ČLK)				
Poznámky a připomínky uchazeče:				
Datum a podpis uchazeče:				

Co se nehodí, škrtni! Přihlášku odešli nejpozději do 30.4.2002 na adresu vůdce akce, o kterou máš zájem. Přihláška k ČZ a KZ není podmíněna účastí v kursu. V tom případě ji zašli na adresu vůdce ČLK respektive AP. K účasti na všech vzdělávacích akcích (kromě ČLK) je nutná ČZ

HKVS HLÁŠÍ

K zápisu ze schůze HKVS dne 21. června 2001 a rozšířeného zasedání na Tortuze 12. října:

Na návrh výchovného zpravodaje jmenuje hlavní

kapitán následující sestry a bratry zkušebními komisaři způsobilými k organizování a provádění kapitánských zkoušek ve shodě s pasáží o komisích pro odborné činovnické zkoušky v platném Řádu pro vzdělávání činovníků a činovnic Junáka (tímto zaniká platnost dřívějšího seznamu tzv. vysokých vládních komisařů, jakož i tento termín sám):

Praha: Pavel Česák, Zdeněk Hájek, Jiří Hold, Vladimír Kučera, Otokar Randák, Jaroslav Veit, David Waraus, Tomáš Waraus.

Střední Čechy: Miloš Kulhánek, Marie Rypáčková, Daniela Serbusová, Ivan Vokřál, Ingrid Vokřálová.

Liberec: Markéta Babóová, Ivan Brabec, Vladimír Cvrček, Jana Hlásná, Jan Hlásný, Miroslav Hlásný, Tomáš Kazda, Pavel Langr, Anna Lhotská, Libor Lochovský, Vladimír Netušil, Ivo Raab, Jan Řeháček, Jan Šantora, Karla Švehlová, Antonín Wiener, Michal Pokorný, Josef Pokorný, Jaroslava Pokorná.

Plzeň: Karel Křepinský, Michal Mertens, Radka Valešová.

Pardubice: Vojtěch Černík, Prokop Jícha, Ivan Rohlík, Miloslava Šilarová, Jaroslav Vondra.

Vysočina: Petr Bednář, Zdeněk Dvořák, Miloš Holenda, Alois Pučalík, Jan Uher, Milan Zeibert, Iva Zitová, Ivo Zita, Marta Zitová.

Ostrava: Jan Bolek, Stanislav Holek, Helena Káňová, Milan Němec, Jan Píšala, Eva Vengřínová, Jiří Vengřín. Ústí nad Labem: Ludmila Nováková, Karel Malina, Dagmar Malinová.

České Budějovice: Martin Chlad, Michal Paulič, Mirko Vosátka.

Hradec Králové: Jakub Fabián, Zdeněk Svoboda.

Brno: Otokar Bernátek, Jiří Ott.

Zlín: Zdeněk Vopička.

Olomouc: Miloš Tureček.

Statut krajského kapitána

1. Podává neprodleně zprávu o každém sněmu VS ve svém kraji HKVS. Podává HKVS zprávu o každém výsledku voleb na sněmu VS ve svém kraji
2. Účastní se práce HKVS (rozšířená zasedání rady HKVS - 3x ročně, případně na vyžádání, či z vlastní iniciativy)
3. Účastní se práce krajské rady Junáka svého kraje jako volený zástupce vodních skautů svého kraje, kde zastupuje vodní skauty svého kraje.

4. Má přehled o oddílech a přístavech VS ve svém kraji a o těch ostatních oddílech Junáka, které se částečně zabývají vodáckým programem.

5. Má přehled o vodáckých zaměřených akcích pořádaných ve svém kraji (především se jedná o akce Junáka) a podává o nich zprávy HKVS.

6. Zajišťuje podávání zpráv o veškerém dění mezi vodními skauty ze svého kraje (např. prostřednictvím krajského dopisovatele) do Kapitánské pošty.

7. Předává HKVS návrhy na vodácká vyznamenání a ocenění.

8. Styk s HKVS udržuje cestou organizačního zpravodaje.

9. Zastupuje vodní skauty vůči statní správě svého kraje.

10. Metodicky řídí vodáckou výchovu a vzdělávání junáckého kraje.

HKVS Nymburk, 12. 10. 2001

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ HKVS

DNE 1. 11. 2001 V PRAZE

Přítomni: Vezír, Oskar, Jack, Ježek, Pavel, Raduš, York
 Vezír - podal zprávu o výsledcích sněmu, nové struktuře ústředních orgánů a postavení vodních skautů v rámci celé organizace. HKVS deleguje do náčelnictva Junáka jako Hlavní kapitánku Janu Hlásnou - Pištu.
 Vezír - byl vyzván pěšími skauty k uveřejňování článků o vodních skautech ve Skautingu a ostatních skautských časopisech. Vodní skauti by se měli touto formou více zviditelnit.

Vezír - požádal Raduš o vytvoření teze o Kapce - kurzu vodáckého minima.

Pavel - předal Vezírovi Maxův požadavek na zhotovení poděkování plavební správě za uspořádání přednášky a zkoušek Vůdce malého plavidla.

HKVS - sestavil návrh programu Srazu k+K v Kojetíně a určil, kdo povede jeho jednotlivé body.

York - přednesl požadavek, aby na práci SOS v rámci akcí vodních skautů, se vždy řádně sepsala smlouva a v propozicích těchto akcí byla zmínka o tom, že pořádek zajišťuje SOS (skauti v bordó košilých).

HKVS - sestavil návrh na novou strukturu komisí vodních skautů.

Krajští kapitáni - předají na Srazu K+K zprávu o činnosti jednotlivých krajů.

Raduš - informovala o jednání s Dád'ou o financování a spravování Tortugy, které proběhlo za přítomnosti Myšáka a Marfuši (hospodář ORJ Plzeň-město) 27. 10. 2001 v Plzni. Dádě byly nastíněny možnosti finančních zdrojů a předány mustry již projektů na získání finančních prostředků.

zapsala Raduš

Vexico City Tribune

(Okoňská bajka)

Bylo jednou jedno město - Vexico City. Mělo veliké náměstí - Vexico Platz a na něm stál veliký dům - Vexico Town Hall. Zde zasedala městská rada, která neměla co dělat a vymýšlela program pro ty, kteří měli co dělat. Jejich nejoblíbenější zábavou bylo vymýšlení vlajek, každý z nich měl vlajku pro každou příležitost: na ranní vstávání, na mytí, vlajku, která se vyvěšovala, když byl na oné místnosti, vlajku k snídani, obědu, večeři, k práci, k odpočinku, k pití piva a sexuální vyrovnanosti atd.

Město bylo pěkné, samé vlajky, které se vesele třepotaly ve větru. Páni radní celý svůj čas věnovali výměně vybledlé vlajky za novou, zašívání, praní a žehlení.

Jednou ten nejstarší přišel s nápadem, že by bylo krásné, kdyby to dělali všichni. Celé město by zářilo. Rada to schválila, a tak byli občané seznámeni s verdiktem. Protože byli poslušní, začali to provádět. Celý den měli ke své práci teď navíc vymýšlení, šití, žehlení a pucování vlajek. Najednou nestíhali svou původní práci a město začalo upadat. Všude samá vlajka, ale v obchodech chyběl chleba. Horor dobře dopadl, protože když už umírali hladem, jeden člověk se vzpamatoval (hladový mozek lépe myslí) a podal rozumný návrh. Všichni souhlasili. Strhali zbytky vlajek a začali zase dělat to, co předtím.

Ponaučení: Když už vymýšlím činnost pro druhé, musím uvážit, zda nedělají náhodou důležitější věci.

Zásady vyvěšování vlajek ve Vexico City:

1. Vlajky se vyvěšují vždy, stále a všude.
2. Kdo nevyvěsí vlajku včas, bude mu vyvěšena na jeho náklady.
3. Vlajka vybledlá, potrhaná a pocintaná se netrpí.
4. Při žehlení vlajky vzdáváme poctu tak, že žehlíme pravou rukou zprava doleva (rub samozřejmě opačně).
5. Každou vlajku pereme samostatně na úsporný program.
6. Před vyvěšením vlajky namažeme kladky.
7. Při manipulaci s vlajkou dodržujeme přísnou osobní hygienu.
8. Vlajky neškrobíme, neboť by dostatečně nevlály.
9. Při požáru a) zachraňujeme vlajku osobní, b) vyvěšujeme vlajku požární.
10. Kdo nedodrží tato ustanovení, bude vyšívat svoji vlajku v nadživotní velikosti.

BETLÉMSKÉ SVĚTLO 2001

Vladimír Jech - Kamzík

Jako každoročně i letos budete mít příležitost přinést svým blízkým či sousedům o Vánocích Betlémské světlo. Toto světlo, rozžehnuté v jeskyni Narození Páně v Betlémě bude u nás rozváženo v sobotu 22. prosince těmito vlaky:

R Junák: Brno - Plzeň, odjezd z Brna 15:45

R 670: Brno - Praha - K.Vary, odjezd z Brna 5:14

R 870: Brno - Pardubice, odjezd z Brna 5:59

R 80: Pardubice - Liberec, odjezd z Pardubic 8:23

R 901: Brno - Jeseník, odjezd z Brna 6:14

R 933: Brno - Třinec, odjezd z Brna 5:51 (Pozor! Tento vlak již nejede přes Ostravu, ale přes Studénku, Vítkovice a Kunčice)

R 723: Brno - Bylnice - Vlárský průsmyk, odjezd z Brna 7:50

Sp 1721: Olomouc - Opava, odjezd z Olomouce 7:55

Sp 1704: Přerov - Otrokovice, odjezd z Přerova 8:00

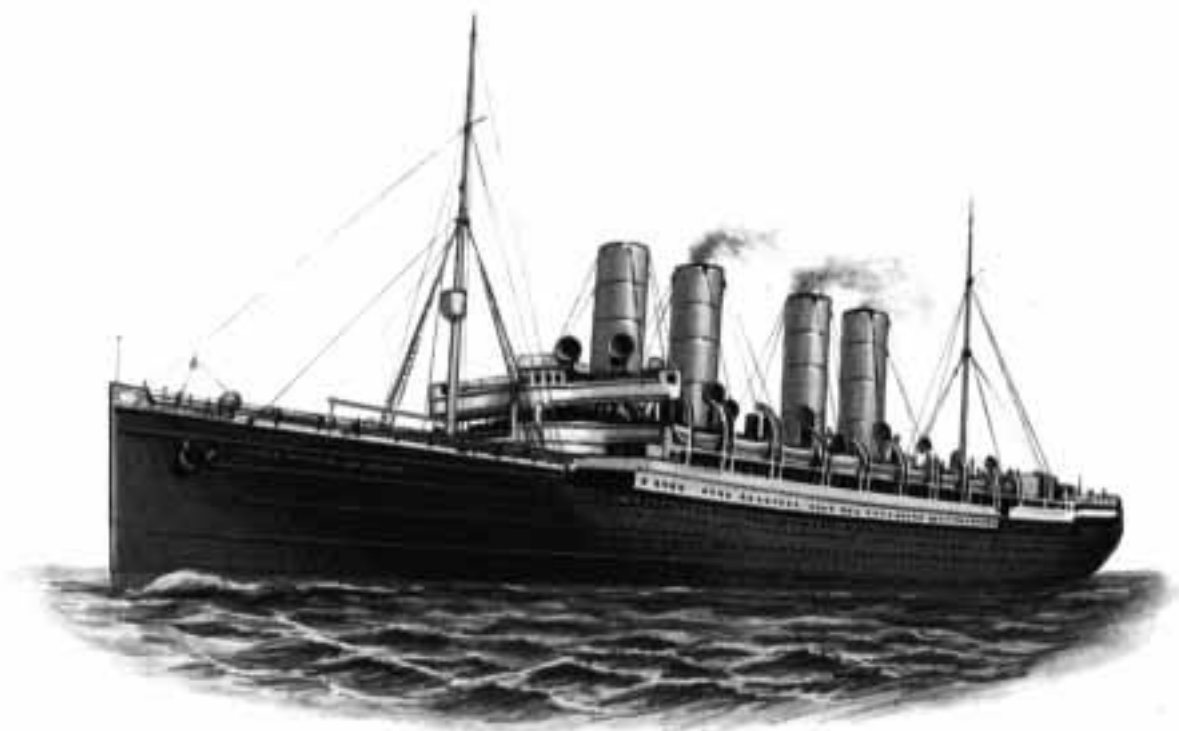
Na místních tratích lze převážet betlémské světlo v uzavřené lampě a kurýři musí mít platnou jízdenku. Je nutné, aby alespoň jeden byl starší 18ti let. Doporučené je včasné ohlášení a domluva s přednostou stanice.

Norddeutscher Lloyd Bremen
 Aulern 8 Strass

V nedávných letech minulého století, zejména v následujícím období druhé světové války, se na severním Atlantiku přistavily a činně se zapojovaly společnosti Hamburg-America Line, známá jako Hapag, a Norddeutscher Lloyd z Bremen. Při válce se rozdělily na dvě osobní dopravní společnosti, které obě podnikaly Hamburgem Albert Ballin, který se stal jedním z iniciátorů společnosti Hapag a později byl poradcem císaře Viléma II. Jeho zastávaní nastal výrazný rozvoj lodní společnosti ve Švédsku a v Tichém oceánu. Německo umožnilo a posloužilo k zastávaní konkurentů.

Jedním z výsledků tohoto období byla stavba největší osobní lodě nazvané *Kaiser Wilhelm der Grosse*. Zcela zpatřil na vodě 4. května 1897 ve Švédsku. Impozantní loď se etablovala v rozlehlé kabině na čas zastavila lidé ostatních společností. Na první plavbu z Bremerhaven do New Yorku vyrazil 16. prosince 1897. Učel zastávkou stejnojmenného jako první německá loď z skála připlavbe z Ameriky do Evropy. Měřila stáhu rychlosti 22,35 uzlu. V Německu to evokoval článek nadšeně projevoval se hagnym nájmnaní cestujících. O dva roky později se zrušila evropská transep antický rekord, který krátce předtím získala ruská rýběnka vyjel loď *Evrosenka*. V Charlswarga dleho 21. listopadu 1900 ke kábel z britský na prání loď *Orion*, německé zastavení pet cestujících a německá loď byla značně poskozena.

2. srpna 1914 a zrekonvalovaly obě společnosti a přizpůsobily na poměrně krizák. Po několika dních se loď v nové uloze zagnu do va přičel operaci na severním Atlantiku. Patopily tři spagimelka mlh, ve kávu, rano? 15. 500 HBT. Zastavila na britské osobní loď *Graf Zeppelin* a *Arctica*, kterým se však podařila uniknout. Měsíc vzrušená kariéra korzára byla naplánována krátká 26. srpna 1914 byl R. a del 40. ve Španělsko. Zápětím Afrike vyslídil britský krázník *Höghöyer*. Když se německý velitel odrazil vzrat boz luge, krázník nahradil palbu. Štáboj trval devadesát minut a německá loď střepila velkoškody. Když Německo nasonec dosti nmanze, dal velitel rozkaz loď spustit a vyhořít do vzduchu.

Kapitánská pošta ročník 2001/2002

Informační zpravodaj vodních skautů a skautek. Vydává HKVS vlastním nákladem jen pro vnitřní potřebu.

Příspěvky zasílejte na adresu:

- Ing. Zdeněk Hájek, Štěpánská 16, 110 00 Praha 1 (diskety s texty + papírové předlohy, obrázky).
- E-mail: cesak@volny.cz (jen texty – soubory ve formátu *.TXT)

Sazba a tisk: Tiskárna Ralsko, s. r. o., Mimoň, Malá ul. 168/III, PSČ 471 24, tel./zázn.: 0425/862 704